

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. Under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 154. — ŠTEV. 154.

NEW YORK, MONDAY, JULY 3, 1922. — PONDELJEK, 3. JULIJA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

POSPEŠENJE PREMOGARSKÉ STAVKE VALERA NAČELJUJE

Opaziti je bilo napredek v prizadevanjih delodajalcev in premogarjev v namenu, da se napravi konec stavki. Stališče Johna L. Lewisa. — Priporočilo predsednika sprejeto. — Noben časnikiar ni bil navzoč.

Washington, D. C., 1. julija. — Po pretnji predsednika Hardinga, da morajo premogarski baroni in premogari takoj sklopiti skupaj ter napraviti konec premogarski stavki, ker bo v drugačnem slučaju vlada zaplenila ter obratovala rove na svoj lastni račun, so današnje konference premogarjev in delodajalcev položile temelj za uveljavljanje stalnega miru v tej važni industriji.

V namenu, da se pospeši delo konference ter ohrani njih separato industrialno identičnost, sta se sestali obe skupini, namreč ona mehkega in ona trdega premoga, neodvisno.

Na temelju posvetovanj, ki so se vršile celi dan, so se pojavili naslednji konkretni uspehi:

1. — O antracitni konferenci se je glasilo, da je poslujoče zastopstvo. To se pravi, da so dobili premogari in delodajalci polno moč, da se pogajajo glede novih kontraktov. Konferenca se je odgodila do torka ob dveh popoldne.

2. — Bituminozna konferenca je bila povečana vsled vključitve nadaljnjih delodajalcev, ki niso bili navzoči danes zjutraj. Domneva se, da bo tudi United Mine Workers dovoljeno povečati svoje članstvo, da bo zastopstvo obeh strani enakoštevilno, če bi organizacija to želela. Konferenca se je nato odgodila do jutrnjega dne.

3. — Predsednik John L. Lewis se ne bo pogajal za uravnavo v imenu premogarjev, ne da bi se preje posvetoval z meznim komitejem svoje organizacije.

— Razprave se vrše naprej. — je rekel trgovinski tajnik Hoover, ko je zapustil konferenco tekom popoldneva.

— Mi napredujemo, — je rekel delavski tajnik Davis.

Nagovor predsednika Hardinga na posvetovalce se je izognil vsaki omenitvi spornih točk v stavki. On ni nagovoril članov konference kot strankar, — je rekel, — temveč v interesu službe velike ameriške javnosti.

V celnem svojem nagovoru se je pečal v glavnem z interesi javnosti v sedanji stavki ter zahteval uravnavo z odkritosrčnim priznanjem medsebojnih interesov tako premogarjev kot delodajalcev. Če bi tega ne bilo mogoče uveljaviti, — je rekel, potem bo treba zavarovati večji javni interes v imenu naroda, kojega do-

NOVIM BORBAM

Močno novo streljanje je izbruhnilo v sredini Dublina in uporniki so zasedli poštne urad in hotele.

Dublin, Irsko, 1. julija. — Po enem dnevu razmernega miru, tekem katerega so se bojovníki odpočili v svojih pozicijah, je močno streljanje zopet izbruhnilo ob polšestih danes zvečer.

Boji, ki so se završili med ustaši ter četami proste irske države sredi mesta, so bili očividno brez vsakega definitivnega rezultata.

Nadškof Byrne si je skozi celi dan prizadeval, da dovede do dogovora med nasprotnima si stranikama, a vsa njegova prizadevanja so bila zaman. Objavil je, da se de Valera ni hotel pogajati.

Središče Dublina je popolnoma zapuščeno, z izjemo oklopnih avtomobilov čet proste irske države, ki vozijo semintja, i-postavljajo strelom ostrorelece.

Številna glavna poslopja se še vedno nahajajo v rokah ustašev vključno hotele v centralnem delu mesta.

V celnem se nahajajo ustaši v posesti dvajsetih utrjenih poslopij ter so ignorirali ultimatum, naj izpraznijo ta poslopja.

Dublin, Irsko, 1. julija. — Položaj med narodno armado ter republikanskimi ustaši v Dublinu je ostal neizpremenjen in ustaši pričakujejo vsaki trenutek novega napada. Nahajajo se vo zemlji, ki obsega tri četrtine ene štirinajste milje, krog katere se nahaja barikada, obstoječa iz avtomobilov in tovornih voz.

Najbolj močni oddelek ustašev se je zabarikadiriral v poštnem poslopiju ter v celi vrsti sosednjih hotelov in v nadaljnjih hišah po Sackville Street ter se glasi, da poveljuje temu oddelku ustašev de Valera sam.

Glasi se, da ima svoji glavni stan v Gresham hotelu, ki je bil pozorišče umora dveh angleških pomožnih orožnikov, ubitih na takozvano dublinsko krvavo nedeljo v novembru leta 1920.

Kratki presledek v streljanju danes zjutraj je bil prekinjen ob enajstih, tekem napada na neki oklopní avtomobil proste irske države na Talbot St. Za enkrat ni šlo znano, če je bilo pri tem zaznamovati kaj žrtev.

Pet nadaljnjih ustašev je bilo ujetih danes zjutraj na Gapel St., v bližini Four Courts.

Tudi drugod po celi Irski operirajo čete proste irske države neprestano proti ustašem. Nadalje uspehe je bilo zaznamovati pri izčiščenju postojank kot se glasi v okraju Donegal. Južno-zapadno od Dublina pa je položaj vzne mirljiv kot se glasi v poročilih, ki prihajajo semkaj.

Ustaši so aktivni v Tipperary, Clare, Limerick in Cork okrajih.

Resni boji so se završili v bližini Drogheda. Domneva se, da so spravile čete proste irske države na lice mesta težko artilerijo iz Dublina za napad na Millmount barake, ki so se nahajale v rokah ustašev skozi zadnja dva meseca.

NEMCI SO HOTELI MASAKRIRATI ŽIDE.

Hamburg, Nemčija, 30. junija. Danes se je tukaj izvedelo, da se je ob priliki aretacije mornariškega poveljnika Warnecke razkrilo zaroto, koje cilj je bilo masakriranje Židov po celi Nemčiji, pričeni s dr. Rathenauom, prejšnjim ministrom za zunanje zadeve.

AMERIŠKE MORNARIŠKE ČETE V GETTYSBURG.

V seni kipa generala Johna F. Reynoldsa, prvega častnika, ki je izgubil življenje v bitki pri Gettysburg, bo manevriral peti polk ameriških mornariških čet. Kako silen razločen med temi vojaškimi vajami in med bitko, ki se je vršila pred devetindesetimi leti. Takrat so igrali glavno ulogo topovi in konjeniki, sedaj bodo pa nastopili aeroplani, strojne puške, plini itd. Ta navidezna bitka se bo vršila jutri, na dan praznika Neodvisnosti. Navzoč bo predsednik Harding z vsem svojim spremstvom. — Zgornja slika nam kaže skupino mornariških vojakov, spodnja pa generala S. D. Butlerja in njegov štab. General Butler jaha sivega konja.

PRICETEK NOVEGA PRISELJEVANJA

Sorodniki in prijatelji novodošlih so v soboto zaman čakali nanje, zadržane od goste megle.

New York, 1. julija. — Ellis Island je bil včeraj natlačeno poln, a to niso bili priseljenici.

Z otvorjenjem novih kvot za nadaljno fiskalno leto na temelju Dillingham postavbe je prišlo približno 7000 inozemcev preko morja v neposredno bližino Amerike njih sanj, a parniki, ki so jih privedli preko Atlantika, so bili včeraj zjutraj zaviti v eno najbolj gostih megla, kar jih je bilo kedaj opaziti v newyorškem pristanišču.

Z vsemi inšpektorji, tolmači, stražniki in matronami, ki so bili na prisiljenih počitnicah brez plače, je bil komisar Tod pripravljen na zelo buren in zaposlen dan. Mesto takozvanega ruša, priseljenec pa se je pojavil "ruš" obiskovalcev, sorodnikov in prijateljev inozemcev, katerih ni bilo od nikoder.

Več tisoč obiskovalcev se je zbralo v informacijski sobi ter v prostornih dvoranah in hodnikih postaje in ti ljudje so nudili utis pravega Babilona, kajti govorili so vseh jezikih sveta.

Le 1300 priseljenec je dospelo včeraj.

Ker je vedel, da bi nadaljno zavlčevanje pomenjalo nevarno prenapolnjenost postaje, je komisar Todd objavil, da bo priseljeniška postaja odprta za biznes celo nedeljo ter je vsled tega poklical v službo slehrnega uslužbenca. Komisar upa, da bo mogoče spraviti večino priseljenecv v deželo še tekem nedelje.

KONEC STAVKE NA PARNIKU "LA SAVOIE".

Havre, Francija, 30. junija. — Mornarji za parniku "La Savoie", ki so dalj časa štrajkali, so se vrnili danes na delo. Parnik bo odpeljal v ponedeljek zjutraj proti New Yorku.

POLOŽAJ ŽELEZNIČASKE STAVKE

Izvrševalni uradniki železnic po celi deželi priznavajo, da so se ljudje odzvali pozivu na stavko, da pa je promet neprizadet. — Vlaki vozijo točno po voznem redu. Značilno stališče administracije.

Chicago, Ill., 1. julija. — Sila vlade Združenih držav, obenem z javnem razpoloženjem, bo nudila vse mogoče varstvo vsakemu železniškemu uslužbencu, ki je ostal na delu ter vsem novim možem (to je skebom), ki bodo stopili na mesto stavkarjev v sedanji železničarski stavki, — je izjavil Ben Hopper, načelnik železniškega delavskega sveta Združenih držav.

Kljub vsem naporom zvezne vlade, ki je nastopila potom železniškega delavskega sveta, da prepreči stavko uslužbencev v železniških delavnicah, se je na tisoč železničarjev odzvalo pozivu unij skih voditeljev ter odložilo svoje orodje ob desetih danes zjutraj.

Pričenši v državah Nove Anglije so ob desetih zjutraj po iztočnem času zastavkali uslužbenecv in delavnicah Boston & Maine, New Haven, Baigor & Arrostook in drugih železnic. Počasi se je stavka razširila proti zapadu, ko je kazala ura deset po zapadnem času.

Opoldne so prišla poročila o izbruhu stavke od skoro vsake železnice na iztoku, jugu in centralnem zapadu, vključno New York Central, Erie, Pennsylvania, Northwestern, Burlington, Chicago & Alton, Southern, Baltimore & Ohio in druge velike proge.

Nikakega prekinjenja obratovanja ni bilo zaznamovati na nobeni izmed črt. Strovođe in oseboje na vlakih je ustrajalo na svojih mestih, čeprav so ti uslužbenci soglasno z navodili načelnikov bratovščin izvrševali le svoje redne dolžnosti. Železnice so sporočile, da vozijo vsi vlaki po voznem redu.

Ugotovila vseh železniških izvrševalnih uradnikov po celi deželi se glase, da je sicer dejanski zastavkalo dosti osebja v delavnicah, da pa transportacija ni bila prizadeta in da tudi ne bo, — mogoče skozi celi mesec.

Železniški delavski svet ni vpriporil nikakih nadaljnjih naporov, da uravna stavko, — se je glasilo danes v uradih sveta. Iz Washingtona se glasi, da je bilo ob desetih leti večje radi uboja, je skušal izvršiti samomor s tem, da se je pričel zaganjati z glavo proti zidu.

KAJ JE AMERIKANEC DOŽIVEL V RUSIJI

Krik: "Amerikanski" je ukrcitl bandita, ki je hotel ustreliti nekega pomožnega delavca.

Moskva, Rusija, 30. junija. (Poroča Walter Duranty.) — Magična beseda "Amerikanski" je resila življenje nekega delavca Ameriške pomožne administracije, Marshalla N. Tuthilla, ko so ga postavili banditi na nekem zadnjem potovanju v južni okraj gubernije Saratov. Pred več meseci je bil ta okraj teroriziran od notoričnega bandita Sirova, prejšnjega bellega častnika, o katerem se poroča, da lahko izpije cel čebriček čiste vodke, katere so se Amerikanci več kot enkrat uspešno poslužili kot kurira za svoje avtomobile. Njegova tolpa pa je postavljena iz ostrorelecev, ki lahko zadenejo s kroglo navadno razglednico na razdaljo sto metrov. Novembra meseca preteklega leta je bil Sirov tako močan, da si je drznil napasti mesto Novouzensk, glavno mesto velikega okraja istega imena, a je bil grdo poražen od rdečih čet, ki so bile pozneje umaknjene iz okraja radi pomanjkanja hrane. Banditi so vsled tega obnovili svoje aktivnosti, čeprav v manjšem obsegu.

Vse kaže, da so zavzeli neko majhno vas, masakrirali tam tri ali štiri komuniste ter napravili zasedo za rdečega ali sovjetskega komisarja, o katerem se je glasilo, da bo prišel z nekim Ford avtomobilom. Tuthill in neki tolmač, ki sta sedela v starem Fordu, sta bila vsled tega naenkrat obkoljena od mož, ki so namerili svoje puške nanje.

Približal se je Sirov na kosaškem ponju, z revolverjem v roki ter jima rekel, naj se pripravita na takojšno smrt. Tuthill se je sklonil naprej, da poseže po revolverju, a v istem trenutku je zakrčal tolmač na vse grlo: — Amerikanski. — Bandit je povsíl svoje orožje ter se namehnil.

Mi nimamo nikakega spora z Amerikanci, — je rekel. — Mislmo, da ste komunisti, kar je povsem druga stvar.

Da da povdara svojim besedam, je odvedel Tuthilla k truplom komunistov, katere je dal u streliti zjutraj ter rekel končno: — Mi vemo, da se borimo za izgubljeno stvar, a izgubili smo v revoluciji vse ter prisegli, da bomo nadaljevali z bojem do konca.

Iz sosednjega okraja so prišla poročila, da je slavna bandita Marjuša zopet na vojnem pohodu. Glasi se, da je Marjuša mlada ženska velike krasote, koje mož, neki socialno - revolucionarni častnik, je bil pred dvema leti ubit od nekega sovjetskega komisarja, ki je hotel imeti deklino zase. Marjuša je ustrelila komisarja skozi glavo s svojo lastno pištolo, pobegnila v gozdove ter zbrala skupaj belo kompanijo, da se bori z njo proti boljševikom.

Tekom preteklega jeseni se je glasilo, da je bila ubita, a ona je kot Mahno v Ukrajini ali pa Robin Hood v Angliji pred davnimi stolletji. O Mahnu se glasi, da ima začarano življenje in da ga ne more raniti nobena krogla. Nekdo je poveljeval nič manj kot 60 tisoč možem ter je postal taka nadlega za sovjeete, da je postal nanj pozoren celo Trocki sam. Rdeči vojni gospod je osebo vodil operacije proti Mahnu tekem preteklega jeseni in v treh tednih, kljub velikih naravnim težkočam je bil banditski glavar ranjen begunec v rumunskem ozemlju Besarabije.

Moskva, Rusija, 30. junija. — Lakota v pokrajini reke Volge je v resnici končana, — soglasno s Haskellom, Brownom, Rickartom in Herterjem, ki so se s prejšnjim guvernerjem Goodrichom vrnili včeraj v Moskvo po obširnem inšpekcijskem potovanju ob Volgi.

(Nadaljevanje na 6 strani.)

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI, ITALIJI in ZASEDETEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pad za hitro izplačilo natogodnje.

300 kron	\$ 1.15	1,000 kron	\$ 3.70
400 kron	\$ 1.55	5,000 kron	\$ 18.00
500 kron	\$ 1.90	10,000 kron	\$ 35.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opaziti in Zadr.

50 lir	\$ 2.90	500 lir	\$ 26.00
100 lir	\$ 5.40	1000 lir	\$ 51.00
300 lir	\$ 15.60		

Za pošiljke, ki presegajo mesec dvajsetisoč kron ali pa dvatisoč lir dovoljumo po možnosti le posebni pospe.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepredvidljivo; ta tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni onega dne, ko nam dosepe pošiljni denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.GLAS NARODA
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Na celo leto vnaprej plačano	\$7.00	Za New York za celo leto	\$7.00
Na pol leta vnaprej plačano	\$3.50	Za New York za pol leta	\$3.50
Na četrt leta vnaprej plačano	\$1.75	Za New York za četrt leta	\$1.75

Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Dopis brez podpisa in oznake se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivalnico naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

GLAS NARODA

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2876

NAJVEČJI AMERIŠKI PRAZNIK

Med vsemi prazniki leta je eden ki je ameriški v najbolj odličnem zmislu besede in ki najbolj prešinja z prazničnostjo dušo vsakega pravega Amerikanca.

To je Dan Neodvisnosti — Independence Day, ki se dne 4. julija praznuje.

Lja po vseh Združenih Državah kot največji narodni praznik ameriški. In to s polno pravico, kajti gre za obletnico najbolj važnega dogodka v ameriški zgodovini — namreč rojstva tega naroda.

Dan Neodvisnosti se praznuje v spomin zgodovinskega dne 4. julija 1776 —, ko je bil podpisan slaven dokument, s katerim se je ta dežela proglasila za vselej neodvisno od angleškega gospostva.

Takozvani Kontinentalni Kongres, ki je zboroval v Philadelphiji, je onega dne po dolgem pretresovanju sprejel Izjavo Neodvisnosti.

Odtedaj ameriški kolonisti niso bili več uporniki proti svoji lastni vladi, ampak svobodni narod, boreči se za svojo neodvisnost.

Da je Declaration of Independence v glavnem delo Thomas Jefferson-a, je danes gotova stvar; in danes slovi ta Izjava kot eden izmed najbolj pomembnih državnih dokumentov v svetovni zgodovini.

Kresov in streljanja ob tem dnevu smo imeli še preveč. Smrti vsled nezgod ob praznovanju Četrtega julija bi predstavljal precej znaten del vseh izgub za časa revolucije. Tekom mnogih let je proslava tega največjega narodnega praznika obstajala večinoma v brezmišelnem ropotanju.

Ali čim dalje bolj se udeležuje naziranje o dostojnem praznovanju te obletnice, ob kateri naj se vsak Amerikanece raduje radi napredka te dežele in se spominja s ponosom, kako je bil ustvarjen ta narod.

KRVAVE ROKE DRŽAVNIH PRIČ

V sodnijske mposloplju v Charlestown, v West Virginiji, ki je že več mesecev pozorišče znamenitih pojavov razrednega boja, se bliža konec morilnega procesa proti James E. Wilburnu.

Čprav ne zaostaja ta proces za onim, katerega so vodili proti Blizzardu, je vendar predmet veliko manjše pozornosti. Osebo obtoženega in besedilo obtožbe so izid tega procesa istega pomena kot je bil izid prvega. Če bo duhovnik, ki je spremljal oddelek premogorjev, na poti v Logan okraj, spoznan krivim umora, potem bo izgovorjena obsodba tudi nad ostalimi obtoženimi, ki so se vdeležili pohoda. Proti njim je bila naprjena poleg obtožbe radi veleizdaje, katere pa je bil Blizzard oproščen in ki je postala vsled tega oproščenja brez pomena, tudi obtožba radi umora ter še par nadaljnjih zločinov.

Državnemu pravdniku prideleni advokati lastnikov premogovnikov si tudi na vse mogoče načine prizadevajo, da bi dosegli obsodbo. Governer države, ki se je že tekom procesa proti Blizzardu odlikoval kot zanesljiv in vedno pripravljen pristaš kapitalistov, je tudi sedaj zopet nastopil kot priča. Njemu je sledilo nadaljno, prav tako voljno orodje izkoriščevalcev, zloglasni šerif Don Chafin ter konecno tudi poveljnik državnih kozakov. Vsi ti so pričali, kako čedno in mirno je bilo v državi West Virginiji in prav posebno v Logan okraju, predno so se pričeli pripravljati premogorji na svoj pohod.

Junaški Don Chafin, car Logan okraja, — car po milosti premogarskih baronov, — je zanikal trditev obrambe, da poveljuje armadi banditov, plačanih od premogarskih baronov in da izvršuje s pomočjo te armade nasilja nad premogorji okraja. Mož ve, da lahko brez kazni trdi vse, ne da bi dvignili proti njemu obtožbe radi krive prisage.

Že davno pa je sodnijsko dokazano, da so pomožni šerifi Don Chafina najbolj nasilni in zlobni fantje, kar jih je mogoče spraviti skupaj in da dobivajo svojo plačo od premogarskih baronov. Tem banditom stoji na strani "četa prostovoljcev", ki je sestavljena iz rovskih uradnikov ter trgovcev, odvisnih od premogarskih kompanij. Ta bela garda je pregnala vsakega stavljočega premogorja, pretepla in deportirala vsakega organizatorja United Mine Workers, ki se je drznil priti v Logan okraj ter izvajala vlado terorja, ki nima para. Vse to so dejstva, ki so znana celi deželi in ki niso mogla uiti niti sodnikom in državnemu pravdniku v Charlestown. Governer in šerif pa sta nastopila kot priči proti obtoženim premogorjem ter skušala sedaj spraviti premogorje na vislice.

To je kolosalna komedija, katero vprižajajo tam v imenu pravice. To je komedija, ki naj bi postala za stotine poštenih delavcev tragedija, če bo šlo po volji in želji premogarskim mogotcem. Pomožni šerif, kojega smrt je nudila pretezo za dvignjen je obtožbi radi umora, je padel v boju med premogorji ter varstveno četo premogarskih baronov, koje član je bil. Premogorji so nastopili v samo-obrambi, kot so zagovorniki dokazali, v obrambi svojih lastnih življenj ter njihov družin.

Obsodba obtoženega Wilburja in njegovih tovarišev bi pomenjala nadaljevanje one nasilne in morilne politike potom sodišč, to je politike, katero so izvajali governer Morgan, šerif Chafin in njegovi pomožni šerifi že dolgo vrsto let v Logan okraju.

Iz Slovenije.**Labudi na Moravi.**

Pred kratkim je priletelo v Srbijo na reko Moravo šest labudov, kar se e le redko kdaj dogodilo. Seljaki so pobili vseh šest krasnih in izredno velikih labudov.

Direktni vlak Praga—Zagreb.

Kakor se poroča, bo direktni vlak Praga—Zagreb preko Mađarske uveden 1. julija. Poleti bo vozil ta vlak do Bakra.

"Slovenski jug" v Krakovu.

Kakor poročajo iz Krakova, so jugoslovanski dijaki ustanovili tamkaj reprezentativni akademski klub "Slovenski jug", ki ima namen in nalogo: zbliznati poljsko-jugoslovansko. Klub bo po svojih močeh deloval na to, da širi med poljskim narodom poznavanje jugoslovanskih razmer.

Izročitev nemške živine.

Jugoslovansko kmetijsko ministrstvo je prejelo obvestilo, da bo Nemčija na račun vojne odškodnine izročila Jugoslaviji tretji kontingent živine.

Gibanje jugoslovanskih pomorščakov.

Kakor poročajo iz Bakra, je Zveza jugoslovanskih pomorščakov lastnikom ladij predložila zahtevo za zvišanje plače, in sicer za enostanika za 600, mostarja za 500, mornariškim vajencem pa za 300 dinarjev mesečno. Gibanje obsega vsa jugoslovanska broderska podjetja obalne plovnice. Ministrstvo za socialno politiko je prevzelo posredovanje za poravnava.

Hajdnštvo v Sandžaku.

se je v zadnjem času zopet zelo razpaslo. Orožniki, med katerimi je tudi več Slovencev, so skoraj neprestano na pogonu, ki pa je večidel brezuspešen, ker gre hajdukum na roko del domačega muslimanskega in arnavtskega prebivalstva. Kakor poroča slovenski orožnik iz Prijepolja, se je pred dnevi pojavila nova močna razbojniška tupa, ki šteje okrog 80 ljudi in ogroža vse življenje zapadnega Sandžaka. Požigi, ropi in celo umori so na dnevnem redu. Orožništvo bo moralo dobiti izdatno pomoč, da bo moglo iztrgati bito te škodljive človeške družbe.

Kralj pride na vseskoljski zlet.

Deputaciji, ki ga je pod vodstvom saveznega starostar dr. Ravniharja povabila na letošnji vseskoljski zlet v Ljubljani v dneh 12.—15. avgusta, je kralj obljubil, da se zleta osebno udeleži.

Minister Žerjav na Gorenjskem.

Minister dr. Žerjav se je odpeljal v Begunje pri Lescanah na okrepčilo v svežem gorenjskem zraku. Zdravje se mu je zadnje tedne tako popravilo, da je polagoma bolj in bolj zapuščal posteljo, zdaj pa so mu moči že dopuščale, da je po tolikih mesecih prvič šel kot rekonvalescent v prosto naravo, da zavžije svežega zraka. Po mnenju zdravnikov se bo ministru zdravje že v kratkem času tako okrepilo, da bo spet mogel prevzeti vse svoje poole.

Nov gerent in svet okrajnega zastopa laškega.

Dosedanji gerent okrajnega zastopa laškega in vsi dosedanja prisidniki gerentskega sveta so razreženi dolžnosti. Na njih mesto so nanovo imenovani: za gerenta lotar Avgust Drukar, za prisidnike pa ravnatelj trboveljskega premogovnika Friderik Drole, postajnačelnik Alojzij Baša, trgovec Josip Osolin, hrivec Blaž Zupane, trgovec Rudolf Simonšek, župnik Jakob Gašperič, veleposelstnik Alojzij Šmid, rudarji Florjan Majdič, Ivan Jazbec in Franc Gabrič ter posestniki Miha Hrašnik, Fr. Koren, Juri Kranjc, Blaž Babič in Ivan Pust.

V Avstrijo se je preselil

bivši mariborski trgovec Gaisser. Njegovo trgovino s papirjem je prevzel Idrifan Sax. Gaisserjeva trgovina je bila na glasu kot zagrizeno nemška in zato je izpremembo samo pozdravili.

Električna naprava v Št. Petru.

Iz Št. Petra v Savinjski dolini poročajo celjski "Novi Dobi", da je tankakajna električna centrala po enoletnih pripravah dogotovila napeljava električnega toka iz svoje centrale v Sponjih Rojajh in krasno razsvetlila sedem vasi ter dve cerkvi, šentpetersko in gotoveljsko. Velikega pomena za tankakajne vasi je, da si sedaj lahko nabavijo električne motorje za pogon kmetijskih strojev.

Na posetih v Ljubljani.

Gojenke višje dekliške šole v Pragi, ki je znano vzgajališče češkega ženstva, so napravile izlet v Jugoslavijo in so se dva dni mudile v Ljubljani. Gojenke, 23 po številu, so potovale pod vodstvom ravnateljice Stipe, prof. Hieklia in dveh profesorice. V Ljubljano so dospеле preko Bleda, kjer pa žal niso imele ugodnega vremena. V Ljubljani so jih na kolodvoru pozdravile pod vodstvom ravnateljice Juga gojenke našega liceja in ženske realne gimnazije. Stanovanje za gojenke je bilo preskrbljeno v "Mladiki", prehrana pa v "Gospodinjki soli". Prvi dan so si izletniki ogledali mesto in muzej, zvečer pa so priredile slovenske gojenke češkim tovarišicam na liceju malo akademijo, ki je obstajala v pozdravnem govoru, deklaracijah, pesmih, kolu in prigriscih domači zabavi. Ravnatelj Stippa se je v imenu Čehinj zahvalil za ta prisrčni sprejem, za gostoljubje in za krasen večer, ki je potekel v pravi bratski družabnosti.

V spremstvu naših gojenk so si češke gojenke ogledale razgled z Grada, umetniško galerijo in tobačno tovarno, popoldne so bile povabljene pri gospej namestnikovi na čaj, zvečer pa so se udeležile predstave v operi. Naslednji dan so se podale v Zagreb, odkoder so odpotovale preko Bakra v Balmacijo in Dubrovnik.

Pošta nabiralnica Dragomelj.

V Dragomlju pri Domžalah je bila odprta pošta nabiralnica, ki spada v okraj pošte Domžale, kateri je tudi podrejena. Zvezo ima po trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto.

Peter Zgaga

Slavni ruski pisatelj Maksim Gorki je nekoč zapisal:

Ljudje se vedno ostreje dele v dva tabora. Sporazum, med tema dvema taboroma je nemogoč.

V prtem taboru je manjšina, ki je oborožena z vsem, da se zamore uspešno braniti.

V drugem taboru je večina, ki ima samo eno orožje — roke — samo edino željo — enakost.

Na desni stoji kot stroji, v železo vkovani sužnji kapitala. Navajeni so, da se smatrajo za gospodarje življenja, v resnici so pa brezvoljni hlapeci mrzlega, rmenega hudiča, kateremu je ime zlato.

Na levi se pa vedno hitreje združujejo v nepremakljivo armado resnični gospodarji vsega življenja, edina živeča, vse obratujoča moč, ki se ji pravi ljudstvo delavcev.

Njeno srečje žari, napolnjeno z zavestjo zmage. V bodočnosti vidi — prostost.

Uči se biti pošten — od živali;

uči se biti ponižen — od živali;

uči se biti svoboden — od živali;

uči se biti vesel — od živali;

uči se biti človek — od živali.

V sedanjem času prevladuje mnenje, da delajo dolgi lasje možkega pametnega.

Toda če dobi žena na moževi suknji dolg las, napravi mož silno neumen obraz.

V nekem starokrajsem listu čitam naslednje poročilo:

Vdovi Pretnar v N. na Dolenjskem se je podrla zadnje poslopje. K sreči ni bil nihče poškodovan.

Detektivi izjavljajo, da so zločinci čisto navadni strahopetci.

Škoda, da so njihove kroglje ravnotako smrtnosne kot so kroglje junških ljudi.

V Ameriki smo prišli tako daleč, da ti butlegar ne da pijače, če mu ne pokažeš policijskega znamenja. Agentje namreč toliko časa uzorno vrše svojo službo, dokler se jih žela ne loti.

Na prodaj je hiša, oddaljena pet minut od železniške postaje.

Take oglase lahko čitate vsak dan v vsakem listu.

Lastnik pa ponavadi pozabi pristaviti, da je oddaljena hiša od železniške postaje pet minut — po telefonu.

Čudno, a resnično je naslednje: Kaakorhitro so postale v starih časih noge deklice lepe, je prestrašena mati podaljšala njeno kikklo.

Skazov opreda piše na uvodnem mestu:

O vi dohtarji, o vi reveži! Kaj segate v delokrog vsemogočnega Boga. Bog vam da po prstih, kadarkoli se mu izljubi. Ko se je pojavila influenza, ste stali križemrok ter govorili: Ne vemo. In proti jetiki ne morete nič napraviti. Kakorhitro se vam posreči ozdravitev ako bolezen, pošlje Bog drugo na svet, in pred njo stojite kot tele pred novimi vratmi!

To je pa res dokaz vseh dokazov. Vsa zdravniška veda je zanikana. Zanikal jo je "dr." Brenn.

Rojak, če te trga po ušesih, pojdi k Skazi, da ti jih bo par napel, pa bo konec bolečin.

In če se ti slepo črevo vname, kupi pildek za pet soldov.

Proti jetiki in španski je edino zdravilo molitev. Kar Bog pošlje, ne sme človek odpraviti.

Kmaldo bodo začeli podirati streho nad cerkvijo sv. Stefana.

Kajti če pošlje Bog dež, nima človek pravice, da bi se branil in zavaroval proti njemu.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katoli. Jednota

Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni urednik:
Predsednik: EUDOLF PERDAN, 938 S. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 104, Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROCK, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrti: JOHN MOVERN, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni urednik:
Dr. JOS. V. GRAHNE, 843 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadglavni urednik:
ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.

MOHOB MLADIC, 2808 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Poradni urednik:
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

GREGOR J. PORENTA, Black Diamond, Wash.

FRANK ZORICH, 8217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Uredniški odbor:
VALENTIN PERO, 519 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.

PAULINE ERMENO, 639 — 3rd Street, La Salle, Ill.

JOSIP STEELE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.

ANTON CELARO, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajo se uradnih zadev kakor tudi denarne polnjava naj se pošilja na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnice spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika. Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se sglasi tajnika bližnjega društva J. S. E. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Izpred porote.**KRVAVA VELIKA NOČ.**

France Vidmar, rojen 31. marca 1903 v Podgori pri Dolu, je dne 17. aprila 1922 v Dolu zabodel svojega prijatelja Jožefa Proška z žepnim nožem v trebuh, vsled česar je Prošek 21. aprila umrl. Mlad obtožene je priznal, kar je storil. Državnega pravdnika namestnik Lavrenčak je v svojem govoru poudarjal, da so bili letošnji velikonočni prazniki zelo krvavi. V torek (13. jun.) bo porota zopet razpravljala o uboju, izvršenem ob Veliki noči; štirje težko ranjeni leže še v bolnici, štirje pa se zdravijo doma: vsi so bili ob Veliki noči obklani. Vidmarjev zagovornik dr. Pošek je v svojem govoru zahteval prostost za Vidmarja, ker da kar je storil, ni storil iz hudobije, marveč je povzročil Proškovo smrt le nesrečen slučaj. Porotniki so z 8 da in s 4 ne potrdili na nje postavljeno vprašanje o uboju. Predsednik porotnega senata Pavel Skabernec je razglasil sodbo, s katero je bil Fr. Vidmar obsojen na 18 mesecev težke ječe.

Grozodjstva iz Prekmurja. Ob-sodba: Smrt na vešalih.

V noči na Jožefov praznik letos se je v Bodencih v Prekmurju izvršil zverinski zločin, kakor jih na sličnih zločinih sicer bogat kriminalistika na našem območnem ozemlju malo pozna. Ker zločinci svoje dejanje v podrobnem tajno ter zavračajo krivdo drug na drugega, je težko ugotoviti pravo sliko, to tem manj, ker tudi porotna razprava ni mogla ugotoviti pravega razloga, zakaj sta hčeri umorili svojega očeta. V hiši št. 91 je stanovala družina Makari. Mati je umrla, oče alkoholik in slaboumen se je čutil kot gospodarja male na otroke razdeljene posesti. V to družino se je priženil Janoš Veren. Na večer praznika sv. Jožefa je oče Miha Makari pred večerjo igral harmoniko. Po večerji se je radi prodaje krme vnel prepri. Ko se je stari Makari slafil, sta ga napadli njegovi hčeri Franciška in Tereza ter zet Janoš Veren, vsak z enim toporiščem, ga bili po glavi, dokler se ni omanjen zgrudil na tla. Na tleh ležečemu so z vrvjo zadrgnili vrat. V brezupnem smrtnem boju je Makari klical na pomoč, slišala ga je mimo dolca županova žena, ki je o tem obvestila župana, kateremu se ni zdelo vredno, se zanimati za povod obupnih klicev. Umorjenega so zanesli v klet in ga tam, kjer je viselo meso, tako obesili, kakor da bi bil Makari izvršil samomor.

Kronanje kralja Aleksandra.

Beograjski "Novi list" poroča, da se bo vršilo kronanje kralja dne 17. avgusta v Beogradu.

ADVERTISEMENTS**Koristno in potrebno za vsakega!**

Dobili smo knjige:

'NASVETI ZA HIŠO IN DOM'

Katera vsebuje sledeče koristne nasvete in navodila:

Živinozdravnik

Živinozdravnik

Mlekstvo

Perutninar

Tortoreja

Domača zdravila

Kako se napravi različne domače pijače

Vseznalec

ter še mnogo drugih nasvetov in navodil, katere so vsakemu potrebne.

Knjiga ima 400 strani.

Stane 80 centov.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St., New York

ZASTAVE

REGALJE, TROBOJNICE, KAPE, PREKORAMNICE, in vse potrebščine za društva.

VICTOR NAVINSEK 331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

EDINO — PRAVA — SLOVENSKA TVRDKA

Nova razkritja o Radiću.

Radić v zvezi z Italijani. — Italijanski polovnik Finzi je dal Radiću milijone za revoulučionarno propagando. — Rimska konferenca 30 milijonov lir za revolucijo v Jugoslaviji. — Dr. Šušteršič zastopnik slovencev na tej konferenci.

Član hrvatskega emigrantskega odbora dr. Marko Gagliardi je izdal te dni v Gracu brošuro "Istina o hrvatskom emigrantskom revolucionarnom komiteju 1919-1921." Pisec pravi da je ta brošura "odgovor na napade Stjepana Radića." Knjižica nam podaja senzacionalna razkritja, ki nam kažejo, ako so resnični, v bengalski luči brezdomnovinsko, da, veleizdajniško delovanje Radićeve stranke in obenem naravnost strašno moralno pokvarjenost in propadlost tistih, ki si pri svajajo pravico kot "hrvatski emigrantski revolucionarni odbor" predstavljati hrvatski narod v inozemstvu.

Gagliardi pripoveduje, da je začetnikoma leta 1919 osnoval na Dunaju skupno s Stipetićem, ki je bil v času okupacije Srbije šef avstrijske špijonažne službe v Beogradu, in Benom Klobučarićem, bivšim polie, oficijalno v Zagrebu in kasnejšim uradnikom pri špijonažnem uradu v Beogradu, "hrv. emigrantski komitej". Cilj tega komiteja bi naj bil: Srbija vojska naj bi se umaknila z ozemlja Hrvatske, Slavonije in Dalmacije. Na to naj bi se razpisale volitve v hrvatsko konstitucijo, ki bi naj določila obliko države in njeno razmerje do ostalih Jugoslovenov.

V svrhu, da se ta cilj oživotvori, je Gagliardi razvil živahno propagando in stopil v zvezo s Čehi petom takratnega češkega poslana na Dunaju Fliedra, s katerim je opetovano konferiral. Fliedru so bile baje Gagliardijsve ideje simpatične, zato je Gagliardi priporočal šefu novinarskega oddelka v Pragi Hajšmanu. Gagliardi je odšel v Prago, kjer je imel opetovane konference s Hajšmanom, ki je obljubil, da se bodo Čehi zavzeli za takrat zatvojenega Radića.

V Pragu se mu je približal slovenski mediciner Marinković — (Marinšek?), ki se je živo zanimal za hrv. propagando ter priznal, da je v zvezi z dr. Šušteršičem in da deluje za Karla Habiburšana. Marinković je hotel Gagliardi pridobiti za habsbursko propagando in mu je za to ponudil 20 zlatih funtov sterlingov, česar pa le-ta ni hotel sprejeti. Po povratku iz Praga je Gagliardi stopil v zvezo z znanim madžarskim politikom Smzreesanyjem, s katerim je bil že preje v stikih. Smzreesany je obljubil "hrv. emig. odboru" denarno pomoč in podporo. Na Madžarskem so bili takrat na krmilu komunisti ki so imeli svojega poslanika na Dunaju. Madžarski emigranti so napadli to poslanstvo in so se polastili 120 milijonov kron. Od te svote je dobil Smzreesany 40 milijonov. Odsel je v Grac, da tamkaj organizira akcijo proti komunistom v Pešti. Sabo je vzel Klobučarića, katerega je imenoval za vrhovnega blagajnika. — "Hrv. emig. odboru" je obljubil 2 milijona. V Gracu sta stopila Smzreesany in Gagliardi v zvezo s "Bauernkomando" v Stradenu, kjer je dr. Brodman organiziral četo 10000 obojenih mož. Skupno s "Bauernkomando" so na to hoteli hrvatski in madžarski emigranti izvršiti organiziran napad na Madžarsko in Jugoslavijo. V to svrhu je dobil dr. Brodman 5 milijonov, Klobučarić pa za hrv. odbor 2 milijona kron. Tisti čas je prišel v Grac dr. Ivica Frank in stopil na čelo hrv. odboru z izrecnim dovoljenjem St. Radića, ki je "iz zapora blagoslovil podjetje in izjavil, da je sporazumen s vsem, kar stori dr. Frank v inozemstvu."

V Gracu se je na to oficijalno konstituiral "hrv. revolucionarni odbor": dr. Frank, predsednik, Slavik, tajnik, Klobučarić, blagajnik, Stipetić, Duić in Gagliardi odborniki. Skoraj nato je stopil ta odbor v zvezo z Italijani in sicer s šefom izveščevalnega urada v Trstu podpolkovnikom Finzijem, ki je vodil vso propagandno akcijo proti Jugoslaviji. — Finzijev zaupnik je bil profesor Morpurgo, ki je začetkom leta 1919 odšel v Zagreb, da dobi zvezo z Radićem. Seznanil se je takoj z dr. Mačkom in kapelanom Kežmanom ter se z njima dogovoril, da odpotuje v Trst oficijalni zastopnik Radićeve stranke, da se

s službenimi italijanskimi krogi dogovori o načrtu za revolucionarno akcijo. To misijo je Radićeva stranka poverila Kežmanu, ki se je sestel s Finzijem v Opatiji. Pri tej priliki je dobil Kežman od Finzija 3000 funtov sterlingov, v Zagreb pa mu je kasneje prinesel Morpurgo se 10.000 do larjev. Pri tem sestanku je Kežman priporočal Morpurgo za špijona dr. Dražića, ki je na to dobil od Finzija 1000 dolarjev in motocikelj v svrhu, da izšpionira pozicije jugoslov. čet v hrv. Primorju. Dražić je to službo dobro opravil ko pa je motocikelj prodal in ga zapil, ga je Finzi odpuštil. Morpurgo je izročil Kežmanu pri sestanku Finzijevo pismo Radiću ki je to pismo tudi sprejel. Drugi dan po tem sestanku je bil Morpurgo v Zagrebu arretiran, a se mu je posrečilo s 500 dolarji podkupiti nekega policijskega uradnika in uteči na Dunaj.

Med tem je "hrv. odboru" pošel denar in dr. Frank se je obrnil zopet na Madžare za podporo. Madžari so ukazali Klobučariću kot svojem "vrhovnemu blagajniku", naj izplača dr. Franku 1 milijon kron. Klobučarić je ta denar pač zaračunal, ni pa ga izročil Franku, mavreč je za to svoto nakupil 20.000 dolarjev in jih spravil v svoj žep.

Istočasno se je Duić vrnil iz Trsta in prinesel dr. Franku od Finzija 1000 funtov sterlingov z obvestilom, da se bo v kratkem vršila konferenca "hrv. revolucionarnega odbora" s predstavitelji ital. ministrstva zunanjih del v Rimu in da so bo te konference v imenu Slovencev udeležili tudi dr. Ivan Šušteršič. Priprave za to konferenco so bile poverjene Duiću, ki je takoj odpotoval v Švico, kjer je potom dr. Sachsa stopil v zvezo z dr. Šušteršičem in s Črnogorci. Dr. Šušteršič je Duića peljal k bivšemu cesarju Karlu, kateremu je Duić "v globoki zvestobi" razložil kako Hrvatje se lažjo zanj in kako z vsem tem so glasa Radića.

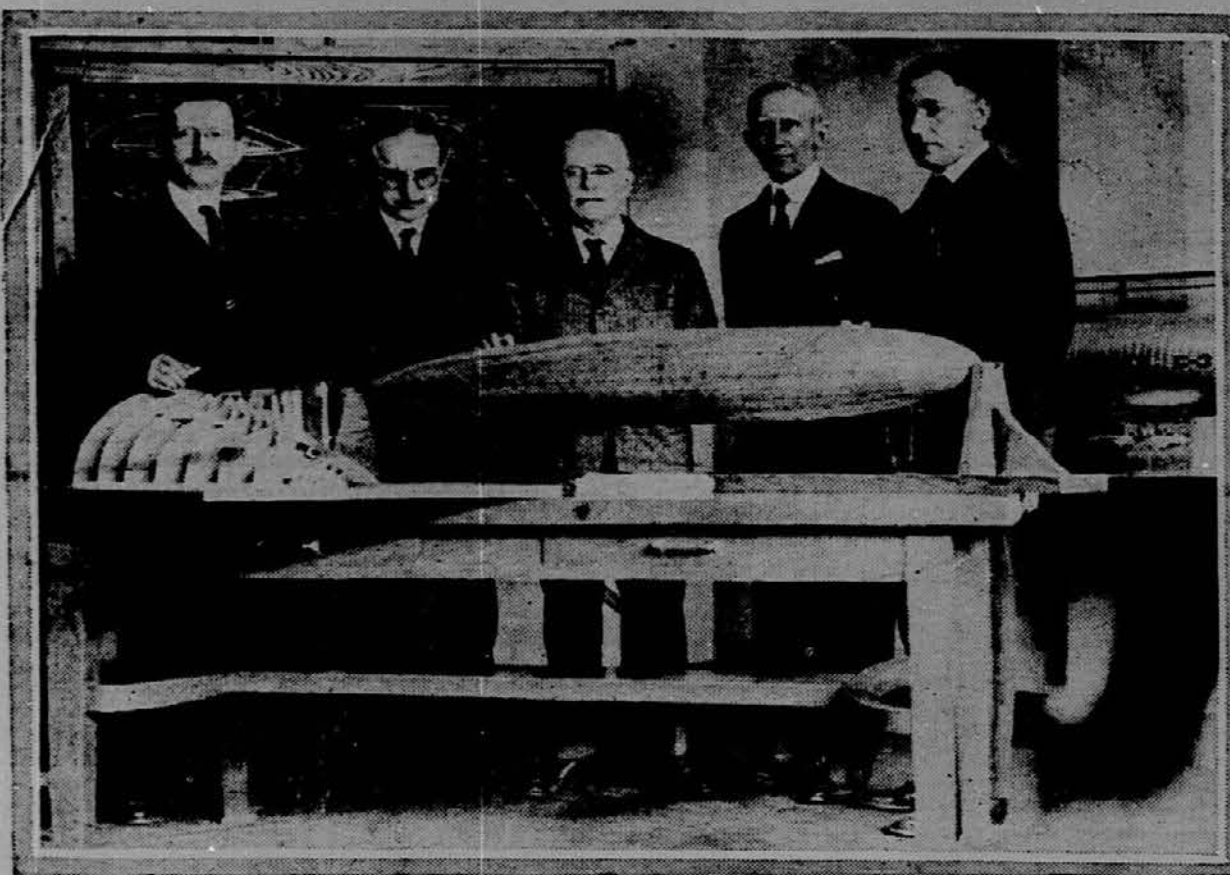
Po posetu pri Karlu je imel Duić konferenco s Šušteršičem, s katerim sta se v vseh podrobnostih dogovorila glede sporazuma z Italijani. Šušteršič ni bil zadovoljen s Frankom in je zahteval, da pride na konferenco v Rim eden izmed zastopnikov Radićeve stranke. Pomiril pa se je, ko je izvedel, da je dal Radić dr. Franku popolno pooblastilo in da je preko Morpurga in Finzija odobril Frankovo delovanje. Po tem sestanku sta Duić in dr. Šušteršič odpotovala v Rim na konferenco s pooblaščenimi italijanskimi ministrstva zunanjih del.

Te konference so se udeležili za Črnogorce Plamenec, za Hrvate in Slovence dr. Sachsa, dr. Šušteršič in Duić, za Italijane pa dva visoka uradnika iz ministrstva za zunanji del. Ko se je konferenca že pričela je nenadoma prisel z Dunaja še dr. Ivica Frank.

Italijani so predlagali, da se naj takoj prične revolucionarna akcija in so v to svrhu ponudili 30 milijonov lir. O tej konferenci piše Gagliardi dobesedno: "Duić je zahteval, da se z Italijani zaključi točna pismena pogodba, kaj so pripravljali Italijani dati Hrvatim in kako državnoopravno obliko naj dobi Hrvatska v služaju, da se revolucija posreči. Šele v tem slučaju je bil pripravljen sprejeti ponujenih 30 milijonov. Italijani niso hoteli o tem ničesar slišati, marveč so hoteli najpreje dati denar za revolucionarno akcijo proti Jugoslaviji in se šele potem, ako se revolucija posreči, pogajati o ostalih političnih momentih. Dr. Sachsa je bil navdušen za onih 30 milijonov lir in je silno prigovarjal Duiću, naj se uda. Šušteršič je bil nevtralen."

Ker se člani "Hrvatskega odbora" niso mogli složit, so Italijani prekinili nadaljna pogajanja. Frank je na to odpotoval iz Rima in sklepal v Gracu plenarno sejo revolucionarnega odbora. Na tej seji je poročal Duić, da je dal Finzi odboru na razpolago še nadaljnjih 120.000 lir. Ta denar v restringiranem znesku 60.000 lir je dobil izplačan Gagliardi o posredovanju nekega italijanskega konfidenta s kristnim i-

IZVEDENCI ŠTUDIRAJO NAČRT NOVEGA ZRAKOPLOVA.

Z leve na desno: W. W. Pagon iz Baltimore; dr. L. B. Tuckerman, član United States Bureau of Standards; Henry Goldmark, profesor W. Howard iz Bostona in dr. Max Munk, tehnični asistent iz Nemčije. Strokovnjaki študirajo model novega zrakoplova, katerega je Amerika naročila v Nemčiji.

menom "Dragan", ki je bil bivši generalni štabni častnik, a je bil sprejet v jugoslovensko vojaško službo in je ta znesek kasneje izročil v Trstu dr. Franku. Med tem so sedež Hrvatskega odbora premestili v Pešto, kjer je dr. Frank izročil grof Janković 3-4 milijone K. Na eni izmed odborovih sej je dr. Frank poročal da je sklenil z D' Annunziojem na Reki pogodbo, da bo le-ta podpiral revolucionarni pokret v kraljevini SHS. Za to akcijo, da ima D' Annunzio na razpolago 60 milijonov lir in vse potrebno orožje, municijo in hrano. Kmalu nato je dr. Frank razpustil hrvatski emigrantski revolucionarni odbor in izjavil, da bo osnovan po želji D' Annunzia centralni revolucionarni komite na Reki, v katerem bodo Plamenec, dr. Sachsa, Rizov, Derviš beg, Hasan beg in dr. Frank sam. Dr. Frank, ki se je v zadnjem času z Gagliardijem sprl se je na to preselil na Reko, kjer je v družbi s pravkar imenovanim "revolucionarji" nadaljeval svojo akcijo proti Jugoslaviji. — Kako je to akcijo nadaljeval, je razvidno iz Gagliardijsve ugotovitve, da je kupil svoji ženi Aglaji l. 1920 na Dunaju svilen perilo za 3 milijone kron. Kakor dr. Frank, tako je "revolucionarno" deloval tudi dr. Sachsa. Gagliardi zatrjuje, da je D' Annunzio dal dr. Sachsu najprvo 700.000 lir, katere je Sachsa enostavno orazdelil s Hasan-begom, Plamenecem in Rizovom. Drugič je D' Annunzio izročil Sachsu za dr. Franka cel magazin vojaških uniform in perila, a vse to je dr. Sachsa prodal grškim trgovcem v Atene za 600.000 drahem ter jih vtaknil v svoj žep. Spomladaj 1921. pa sta prešla dr. Frank in dr. Sachsa od D' Annunzia 3 in pol milijona lir, a tudi ta svota je izginila brez sledu v globokih njiju žepih.

Vprašanje združitve Avstrije z Nemčijo. Podpredsednik lige za človeške pravice prof. Aulard je nedavno izjavil v "Information", da se ne sme dovoliti družitve Avstrije z Nemčijo, ker bi premagana Nemčija potom združitev z Avstrijo vstala kot prava zmagovalca, večja in močnejša nego je bila leta 1914. Na ta članek odgovarja "Humanite" ki pravi, da je Avstrija neodvisna in svobodna, da je ne zatira noben narod, da pa se ji ne more dovoliti združitev s kako drugo državo.

Nemčija in Amerika sta povabljeni.

Zeneva, Švica, 30. junija. — Posebni odbor Lige narodov, ki si je zadal nalogo odpraviti trgovino z dekleti, je povabil zastopnike Amerike in Nemčije na tozadevno zborovanje.

RUSKI ŠOCIJALIST UMORJEN

Moskva, Rusija, 1. julija. — Voditelj socijalnih revolucionarjev, Antonov, je bil zavržno umorjen. Posameznosti glede njegovega umora niso še znane. Antonov je bil eden najbolj znanih socijalistov v Rusiji.

Koliko vojn je bilo v treh stoletjih?

Vsa zgodovina človeštva je polna prelivanja krvi, tako polna, da se ni čuditi, če smatra marsikdo zgodovino vojn za pravo zgodovino človeškega plemena. Seveda je to napačno razumevanje zgodovine, kajti če jo hočemo prav spoznati, moramo preiskati, kakšne izpremembe so se izvršile v življenju človeštva, in kaj jih je bistveno povzročilo. Ali če študiramo zgodovino tako, tedaj opazimo od prvih znanih pričetkov, pa do danjšnjega časa trajen napredek, ki je bil včasih počasen, včasih hitrejši, čigar glavni činitelj pa je bilo vedno delo.

Seveda je tudi delo boj. Vse kar je potreboval, si je moral človek pridobiti. Vzeti je moral prirodi, ki je večino svojih zakladov skrbno skrivala in ga silila da je napeljal vse svoje telesne in duševne moči, ako si je hotel prisvojiti, kar je potreboval za izboljšanje svojih razmer, torej za napredek svojega plemena.

Delo je boj. Premagovati mora sovražne sile, pogostoma navidežno nepremagljive. In tudi žrtve padajo v tem boju, obilne, težke žrtve.

Pravijo, da je boj utemeljen v prirodi in iz tega izhajajo, da je vojna za vse večne čase neizogibna; kajti narava se ne da predelati. Ali ravno, če spoznavamo, da se ne stori prirodi nobena sila, ako izgine vojna. Boj je utemeljen v prirodi; o tem ni dvoma. Ali priroda ne zahteva da mora ta boj imeti obliko človeškega klanja. Prirodni razvojni zakon je vodil človeka skozi tisočletja, da je iskal najprimernejša in najuspešnejša sredstva za tiste boje ki so neizogibni; vsako novo orodje, pa raba vsake nove sile, ustanovitve vsake uspešne organizacije je bila sredstvo za zmago v neizogibnem boju.

Le do najuspešnejšega sredstva človeštvo še ni dospelo. Do svoje solidarnosti. Koncentracija in smotrna organizacija vseh svojih sil mora dati človeštvu največjo uspešnost, najpopolnejšo sposobnost za boj s prirodnimi silami in za zmago, ki jih doslej razdruženo človeštvo niti slutiti ni more. Namesto, da bi uresničilo svojo vzajemnost za boj proti skupnemu nasprotniku, se kolje to človeško med seboj.

Kako se je klalo zadnjih tristo let, nam kažejo sledeči podatki po Bedardovi sestavi. Med leti 1618. in 1905. je bilo vsega skupaj 1700 bojnih spopadov, in sicer 104 bitk na suhem, 122 bitk na morju, 490 obleganj in 44 kapitulacij. Napdalje je trajala vojna med Benetkami in Turčijo (1644. in 1699.), torej nad 55 let. Najkrajša je bila med Karolom Albertom in Avstrijo leta 1849., ki je trajala šest dni.

Francija je v omenjenem času največkrat prišla za orožje. Število njenih bitk znaša 1079 (622 na kopnem, 63 na morju, 322 obleganj in 32 kapitulacij), kar znaša povprečno 63 odstotkov. — Avstrija izkazuje povprečno 48 odstotkov, Anglija 20, Rusija 19, Pruska 18, Španija 16, Turčija 12 odstotkov itd.

Francija je imela v 1079 slučajih

584 zmag proti 495 porazom. Pruska in Anglija imata 60 odstotkov uspehov in 40 odstotkov porazov; Španija 36 odstotkov zmag in 64 odstotkov porazov.

Francija se je od l. 1600 vojskovala proti 15 državam; proti Avstriji 626-krat, in 196-krat z neuspehom. Anglija je zmagala v 120 slučajih, podlegla pa v 155. Imela je v vojni s Španijo 119 uspehov in 45 porazov, s Holandijo 80 zmag in 63 porazov. V obeh vojnah med Francijo in Nemčijo, ki izkazujejo 307 bitk, je dobila Francija 152 zmag in imela 155 porazov.

Franciozi so pri Sedanu izgubili 28 tisoč mož, to je 40 odstotkov. Nemci pa 9000 mož. Najdalje so Angleži oblegali mesto Gibraltar, od 1779 do 1782, torej 1617 dni. Na drugem mestu se je držal Kadiz, od 1810 do 1812, torej skupno 903 dni v angleško-španski vojni. Sevastopol se je ustavljal 346 dni, Port Arthur 121 dni. Kapijdo je 1669, branilo 20.000 Benečanov proti 130.000 Turkom, 228 dni. Na tem kraju se je vdalo Rusom 43.000 Turkov.

Najtrašnejši del statistike troji umrljivosti. Pri Mukdenu je prišlo na 624.000 vojakov 138.000 mrtvecev. Pri Sedanu je bilo razmerje 122.000 proti 320.000; pri Borodinu 80.000 proti 246.000, pri Waterloo 45.000 proti 192.000; pri Wagramu 63.000 proti 290.000; pri Draždanih 50.000 proti 200.000; pri Plevni 50.000 proti 163.000; pri Asterlitzu 46.000 proti 148.000; pri Solferinu 93.000 proti 273.000. Odgovornost za pravilnost teh števil moramo prepustiti zgoraj imenovanemu statistiku.

Ni manj interesantna ni statistika o vojnih dogodkih zadnjih 49 let; katero povzamemo po drugem ziru. Od 1878. je bilo 28 vojn med katerimi je bilo več krvavih kolonialnih. Največje vojne evropskih narodov tega časa so: — Rusko-turška (1878.), francoska kolonialna v Tunisu (1881.), francoska ekspedicija v Madagaskar (1895.), grško-turška vojna 1896., boj Italije proti Abesiniji (1897.), špansko-amerikanska vojna 1898., hrvatska vojna (1899.), angleška ekspedicija v Sudan istega leta, vojna združenih velevlasti Evrope proti boksarjem na Kitajskem (1900.), in na 14. mestu italijansko-turška vojna (1911.). Nemčija se je na bojišču borila le proti boksarjem. Na 15. mestu je omeniti nemško ekspedicijo v južno-zapadno Afriko nad Herere. Vojna v katero se ni mešala nobena evropska sila, je bila med Japonsko in Kitajsko 1894.

V novejšem času je treba prišteti tudi obe balkanski vojni. Na Nemčijo pripadajo v tem času dve vojni, na Francijo pet, od katerih so se izvršile vse po kolonijah, na Turčijo tri, na Italijo dve, na Japonsko dve, na Anglijo tri, tudi po kolonijah, in na Španijo dve. Poudariti je, da se je v teh slučajih ponajveč rabilo brodogojev.

Za temi je sledila svetovna vojna, ki je pustila tako katastrofalne posledice za seboj, katastrofal

ADVERTISEMENT

ne za tiste, ki so jo povzročili in pogubne za ljudstvo, ker mora trpeti pomanjkanje in stotere druge neprilike.

Vojni požar, zaneten leta 1914., še ni pogasjen. Grške čete so še vedno v boju proti Turkom in kakor poročajo listi, je zadnje tedne padlo na obeh straneh 53 tisoč mož. Razmere med Japonsko in Sibirijo s oskrajno napeto in manjše praske med Rusi in japonskimi vojniki so na dnevnem redu.

Kakor se more preračunati dosedaj znaša izguba vseh življenj, ki gre na račun zadnje svetovne vojne, nad 34 milijonov ljudi. V tem številu niso vključene žrtve, ki so padle v Rusiji po prevratu in na drugih bojiščih po sklenjenem premirju med Nemčijo in zavezniki.

Ako bi ljudstvo moglo pojmiti škodo na človeških življenjih in na ekonomskem polju ki jo je prizadejala zadnja vojna, in ako bi znalo napraviti konec sistem, ki povzroča vojne, bi bila zadnja svetovna vojna res zadnja vojna. Ljudstvo še ni sposobno misliti tako daleč in države se naoročujejo naprej, nove bojne ladje se graje in kapitalistični mogoteji tira jo ljudstvo v nove svetovne vojne.

Nazadnjaški Ludendorff.

Nedavno smo poročali da organizira bivši nemški general Ludendorff med svojimi monarhističnimi pristaži reakcionarno politiko proti sedanji nemški republiki in da se v to svrhu poslužuje tudi inozemskega časopisa. Sedaj pa poročajo iz Berlina, da je postal Ludendorff tudi sotrudnik londonskega lista "Sunday Pictorial" ki priobčuje njegov članek: Nemčija mora dobiti zopet svojega cesarja. Lojalnost in disciplina sta neobhodno potrebna. Imenovani angleški list je eden onih časopisov ki vključuje sklenemu miru še vedno, hujšajo proti Nemčiji. In takega lista se poslužuje bivši pruski general, ki uživa sedaj pokojnino od nemške republike, obenem pa prejema težke angleške funte za svojo reakcionarno delo!

KRALJICA VSEH LEPTIC.

Liege, Belgija, 30. junija. — Med tukajšnjimi ženskami se je vršila tekma glede lepote. Prve nagrade ni dobila kaka dvajsetletna deklica, pač pa neka osemdesetletna žena, mati petih otrok. Dali so ji tudi naslov "kraljica vseh lepotic".

ADVERTISEMENT

Prakični Računar

Priročna žepna knjižica, ki ima vse kar je v kupčiji potrebno, že natančno izračunano, kakor tudi za izračunjenje obresti.

Knjižica je trdo vezana, stane s poštino 75c

SLOVENIC PUBLISHING CO. 82 Cortlandt Street : New York

Kako izgleda zemlja z lune.

Piše prof. Garrett P. Serviss.

Kako visoko bi bilo treba iti, da bi videli zemljo kot kroglo? Kako velika izgleda zemlja, če bi jo kdo gledal z naše lune?

Zemlja ima približno 8000 milj v premeru. Ako stojš na ravnini, so tvoje oči komaj eno tisočinko milje nad površjem zemlje. Z ravnine torej ne vidiš daleč kot tri milje na vse strani in zemlja izgleda kot ravna ploskev. Ako se dvignemo eno miljo visoko, se daljava obzorja podaljša na 90 milj naokrog, toda naše oči še vedno vidijo zemljo kot plosčo. Pojdimo višje pet milj. Obzorje se zdaj umakne za 200 milj, razgled je širok, kljub temu pa še ne moremo s prostim očesom opaziti slemen na horizontu; ravno narobe, zdi se, da je rob obzorja privzdignjen in površje pred našimi očmi izgleda kot velika skleda.

Povzpnujmo se deset milj v zrak. Od tu je obzorje oddaljeno 280 milj in zdaj šele bo oster opazovalec videl, da rob obzorja pada majhenko navzdol. Prihodnji skok naj bo petdeset milj. Obzorje se razširi do daljave 635 milj. S te višine je lahko videti padajoče slemen horizonta, ampak zemeljska krogla je še vedno prevelika, da bi jo objele naše oči. Petdeset milj nad nami je še ozračje, dasi zelo redko.

Pojdimo višje, recimo tisoč milj. Zdaj smo zunaj ozračja. Obzorje je 3090 milj proč. S te točke, sem prepričan, bi opazovalec videl pred seboj ogromno okroglo telo, ki visi v prostoru. Opazovalec bi se zdelo, da visi tik pod njim in nedvomno bi bil prevzet od velikosti tega telesa.

Ako bi hotel opazovalec študirati zemljo brez vtisa silne privlačnosti, ki vlada tisoč milj nad nami, bi se moral podati na luno. Naša luna je okrog 240.000 milj oddaljena od nas. To je tridesetkrat toliko, kolikor znaša premer naše zemlje. Z lune izgleda zemlja približno štirikrat večja kot luna z zemlje. Kakšen pogled na živo zemljo! Vsakih 24 ur bi videl panoramično procesijo vseh oceanov in kontinentov, kateri obrisi bi se dobro videli. Visoka gorovja mečejo temne sence in na obeh tečajih se belijo sneženi kapi. Velike mase oblakov zdajpadaj zakrijejo oceane in kontinente, a v naslednjem trenutku jih zopet odkrijejo. Krasi kontrasti barv bi raztrli znamenja prebivalcev: mesta, dim, mogočne javne naprave, močni blešči električne razsvetljave — vse to bi se lahko videlo s pomočjo teleskopa (daljnogleda). In če bi tako sedel v mrzem zatčju mrtve lune in opazoval svoj rodni planet iz varne daljave — mogoče bi tedaj mogel izreči o njem nepristransko sodbo!

Vojaško službovanje južnih Tirolcev.

Iz Boleana poročajo, da bodo morali potrjeni južni Tirolci skoraj gotovo služiti pri alpskih polkih. Nemški poslanci so prosili v Rimu za odgoditev nastopa vojaške službe do 1. novembra. Poslanec Nicolussi pa se je pritožil pri vladi radi previsokega števila potrjenih na južnem Tirolskem. V posameznih krajih se bo vršil še enkrat nabor v svrhu kontrole poslančev pritožbe.

Vladimir Levstik:

VIŠNJEVA REPA TICA.

(Nadaljevanje.)

"Na vse zgodaj sem tekkel po nje," se je pohvalil Rovanu. — "Sedi, vzemi cigareto in puši. Komaj sem čakal, da prideš; moja duša je polna prazničnega drhtenja."

Dvakrat sta razdelila karte; srčni as je padel obakrat pred Rožmarina.

"Blagruj me, pobratim!" je zavrisnil srečnejši ter planil sodruku za vrat, kakor bi bilo že vse doseženo. "In ne žaluj," je dodal, videč, da se je Rovanu podelil obraz. "Tudi nesreča v ljubezni je sladka."

Drečje je prezirljivo zategnil usta:

"Reci rajši, da je tudi v ljubezni sreča na strani gospode. Nu, čestitam; le glej, da se izkažeš, drugače mi boš odzovarjal s kožo in kostmi; to drži, čeprav ne stoji v pogodbi."

Rožmarin da se ne bi izkazal! Prekipeval je samozvesti, podpiral se v bok in napenjal prsi pred oknom, čeprav je bilo okrog dvorišča vse tiho in prazno. Tovariševa hipna ožostnost je kmalu izginila; komaj viden smehljaj mu je uglasil črte, kakor od zvite misli, da je v smoli vendar nemara kaj dobrega vanj. Ostre slutnje, ki ga je zdaj prešinila, se je spomnil zlasti živo po mesecih, v važnem in nepričakovnem trenutku svojega življenja. Poet je ohranil mapj ravnodušja; sreča mu je bila zmedla še tisto betvece uma, ki ga je imel. Plahnil je v fantaziranje brez mere in mej; Rovana je kar strmel nad njim, kako davi v duhu Pohlina, grofa in vsakogar, kdor je napoti, hkrati pa pijančije v slikah svojega tragičnega pogina ter komaj čaka, da bi "dal zanj vse". Vida se hvala Bogu ni pokazala pri oknu; gotovo bi mislila, da je zmedel njen sosed, ki jo je s svojim nerazumljivim početjem venomer silil na smeh. Obilnega truda je bilo treba, preden je spustil zavrtornico in nejevoljno pristal na Rovanova mnenje, da morata najprej dogovoriti, kdo je magnetični grof, kaj uganja in za čim iztika pri nas; tako rad bi bil e žloburil po morju domišljije! Ali podjetnejši je smatral dolžnost pikovega asa za resne ter ni odpehal; v nameček je zlezlo solnce izza megla vreme se je zjasnilo, in sanjačev zadnji izgovor je spaval po kalni deževnici, ki se je naglo odtekala v kanale.

Takoj po kosilu sta se odpravila, prestregla v Gorenjski ulici hišnika Martina in ga podkupila s prigrizkom cigar, da jima je opisal grofa, kakor je vedel in znal po Maričkinem pripovedovanju. Rožmarinu je skoraj upadel pogum, ko je slišal toliko hvale; in zdaj ga je trebalo najti, obisiti se mu za pete in slediti, dokler ne pridejo velika odkritja katerih se je nadejal Rovana. Grofovo bivališče v "Imperialu" je bilo splošno znano; toda zaman sta se klatila okrog hotela in Drečje, ki se je drznil povprašati vratarja, je zvedel, da ga ni doma. Rožmarin je začel godrnjati; glava ga je bolela, noge so mu odrekale pokorščino, z eno besedo, proza detektivstva "se je upirala njegovi duši"; tako romantično in zlahtno si je bil predstavljal vse! Ko sta škilila še petič v hotelsko vežo, ju je zdajci prehitel vitek gospod v sivi obleki in mehkem klobuku; nič nenavadnega ni bilo v njegovi podobi, kvečjemu da se je držal nepriljudne od naših frakarjev ter sukal palico z zlatim ročajem drugače, nego velevala eleganca tukajšnjih promenad. Obraz tega prišleca je prehitno škilnil mimo, da bi ga bila utegnila zajeti v oči; ali vendar je nekaj streslo Rovana in grba nosa črta profila se mu je zazdelo čisto podobna onemu, ki ga je videl po ljubljani Vidino roko.

"Stoj, kdo je to?" je vzkliknil zamolklo ter pograbil tovariša za rokav. "Gotovo tujec; naši kalni si gladijo perje drugače."

Kakor v potrdilo njegove slutnje se je začel razgovor dveh izvoščikov, ki sta lenarila pred vhodom:

"Viš ga? Tak zijaj, dremalo, ko si toliko izpraševal."

"Koga?"

"I, grof, zander, ki postinja"

gre.... Je že opravič, viš, viš, tale je naš svetnik!"

Izvoščka sta se široko odkrila grofu, ki je stopil na ulico ter kretnil brezbržno mimo vozov. Rožmarin je stal z odprtimi usti, kakor bi ga bil oplazil blisk; zaveznik ga je dregnil v rebra, veličastno kakor Sherlock Holmes na sledi svoje žrtve, in pokazal z nosom za tujcem, ki je baš zavijal okrog vogala:

"Tu ga imaš!..."

In lov se je pričel. Šele zdaj sta opazila študenta, da postopa v okolici "Imperiala" dokaj več ljudi, nego smo jih vajeni srečavati v našem mrtvem in maloljudnem mestu; videla sta, da mora biti grof mešancom dobro znan, zakaj večina pešcev se je radovedno ozirala nanj, dvigala klobuke in buljila za njim, dokler ni izginil. Nekateri so se celo priklanjali; grof je stopal prožno in samozvestno svojo pot, ne menče se za te dokaze čestitca. Dve licejki sta mu sledili z obojujimi pogledi ter čevljalji med seboj:

"Jež, kako je fletkan! Snela bi ga."

"Bogve ali je oženjen — kaj praviš, Milka?"

Marsikdo je žrtvoval par sto korakov, da se ga nagleda do sita, četudi od zadaj; najbolj trdovratna med vsemi sta bila dva študenta, ogoljuni Rovana s svojim pomečkanim klobukom in gosposki Rožmarinček z vihrajočo ovrtnico, ki sta teptala njegovo senco tri dolge ure, čakala nanj, kjer je vstopil, ter jo ubirala za njim, dokler se ni vrnil v hotel...

Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh se je bil očitno že razgledal po mestu; le redko je odprl "Vodnika za tujce", ne da bi pri tem ustavil korak. Pot ga je vodila skozi Gorenjsko ulico; pred Pohlino hišo je obstal, pogledal na vrata, pomislil, zmaljal z glavo in šel dalje. V njegovih gibih se je družila umerenost in nekakšno razposajeno veselostjo, in oči so mu zrle živahno, kakor bi mislil na mnogo zabavnih stvari; da ga je videl Pohlina, bi bil težko spoznal melanholika, ki je nedavno odpiral svoje dušne rane. Le včasih mu je preletela simpatično obličje senca, le tuhtam.

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOVNE DRŽAVNE

Laški nabori na Primorskem.

Italijanska vlada hoče vtakniti vse Slovence v vojaško suknjo.

Naše časopisje v anektiranem ozemlju konstatira, da je italijanska vlada iztuhela za "nove pokrajine" posebno naborno politiko, ki stremi za tem, da vtake vse naše moško prebivalstvo v vojaško suknjo. Naši poslanci so tej politiki kmalu pršli na sled in danes leži na vojnem ministrstvu že cela serija interpelacij z vprašanji; kako je vendar mogoče, da se v novih pokrajinah jemlje k vojakom 90 odstotkov celokupne naborne mladine? To je ena stran, druga je seveda še hujska. Ravno sedanjí nabori so pokazali, da nimajo tamosnja oblastva nikakega čuta za svoj lastni ugled med ljudstvom in da nastopajo najbrezobzirnejše napram našim mladencem. Vojaški nabori se skoro po vseh vaseh izpreminjajo v dneve žalosti za našo mladino in za vse naše ljudstvo v dneve ogorčenja in gneva, to pa vse po zaslugi italijanskih oblastev. Juljska Benečija je brezpravna raja, kjer sme vsakdo posovati, tépsati, žaliti in ne vemo še kaj. V dobi, ko hočejo naši ljudje lojalno izpolniti svojo vojaško dolžnost, zadostuje lajnajna slovenska ali hrvaška pesmica, da zaropotajo pesti in da svigajo kvišku plameni, da uničijo vse, kar je še kolikaj slovenskega. Takih slučajev bi nešteto navedli, vsi nam živo govoré, v kakšnem suženstvu živi naš narod pod Italijo. V ilustracijo naj izmed nešteti slučajev navedemo samo rimbeški: Trije fantje so pršli na nabor z našo trobojnico. Takoj po naboru so gorški fašisti pršli ponje, v zmoti našli tri druge in jih v kamijonu odpeljali v Videm. O usodi te ugrabljenice trojice se nič ne ve.

Po vsem ozemlju, ki ga je anektirala Italija, so se minule dni vr-

trd in preziren smehljaj, nemara odmev spominov iz širnega sveta, pred katerim se je hotel skriti v našo krotko idilo. Večkrat je zavil po stranskih ulicah, kakor bi jih poznal po opisih domačega človeka; vojskovodja, ki bi se obračal na svojem bojišču tako sigurno, bi moral dobiti zmago. Ljudem, ki so ga srečavali, se je zdelo, da žvižga odločke tujih buvarskih popevk, mašinalno in poluglasno kakor stari šahisti, zagrbančeni v težko partijo.

Lenuharski izraz črt in gibov se mu je prelivat tuhtam v radovedno zanimanje; človek bi bil staval, da hodi po opravih ter študira gredoč. Zlasti se je pomudil na Cesarskem trgu pred sodnijo; brezumni pavijan sredi sipres in braz, v katerem so mestni očette ovekovečili našo zvestobo, ni mogel ostati brez vpliva na sinova čustva. Menda v strahu, da mu pogled v obličje njegovega Velikanstva ne bi preveč razburil srca, je vedel grof na klopi, kjer je imel spomenik za hrbitom, pred seboj pa košatišo seljaških hiš. Zamisljeno je črtal s palico v pesek; včasih je vzdignil oko in romal ž njim vo visokih pročelijah. Eno izmed njih, moderna zelenorjava zgradba, je nosilo spodaj ob vratih napis: — "Dr. Josip Smučiklas odvjetnik", in grof se je zalotil, da ga bere že tretjkrat.

"Oh petih bom tam," je dejal sam pri sebi, zbiraje čelo, kakor bi mu gnetla možgane važna in težka skrb. "In ga bom gledal, oko v oko, njega, ženo in otroke, vsa nekromana dinastija mi bo pe la tedeum in vihčila kadilnice, jaz pa bom sipal milost na te domišljave meščane — jaz, da, jaz. Slišiš, papa?" se je zlobno ozrl na spomenik. "Grof Beaupertuis von Kunigsbrunh vzhaja kakor novo solnce, in zvezde neba nagašajo pred njim; z bogom, tiha idila, z bogom odidi, o katerem sem pel učenemu Pohlmu! Toda hiteti moram, da mi profesor ne skopni."

Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAČOČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNE VEŠTOV

Tri leta.

Novela. — Ruski spisatelj Antov Čehov.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

(Nadaljevanje.)

XIV.

Laptev je sedel v svoji naslonjači ter čital, Julija je bila tudi v študijski sobi in ona je čitala. Zdelo se ji je, kot da je ni stvari, o kateri bi mogla govoriti. Oba sta molčala čeli dan. Očasi do časa se je ozrl nanjo iz svoje knjige ter si mislil: — Če se človek poroči iz strastne ljubezni ali sploh brez ljubezni, ali ne pride prav do istega? — Čas, ko je bil ljubosumen, vznemirjen in razkačen, se mu je zdela daleč, daleč. Posrečilo se mu je iti v inozemstvo in sedaj se je odpočil po potovanju ter z veseljem mislil na obisk v Angliji tekom spomladi, kajti ta dežela mu je bila najljubša.

Tudi Julija Sergejevna se je navadila svoje žalosti in nič več ni hodila v hišo v ozadiju, da se tam razjoče. V tej zimi je opustila svoje obiske, gledišča in koncerte ter ostajala doma. Nikdar ni marala velikih sob ter najrajše sedela v študijski sobi svojega moža, v kateri so viseli ikoni, katere je dobila pri svoji poroki. Denarja ni izdajala skoro nobenega za svojo lastno osebo ter bila sedaj skoro prav tako skromna kot je bila v hiši svojega očeta.

Zima je potekla brez veselja in zabave. Igranje kart je bilo splošno uveljavljeno v Moskvi in če se je poskušalo kako drugo razvedrilo kot petje, čitanje, je bil uspeh še bolj dolgočasen. Ker je bilo v Moskvi le malo talentiranih ljudi, je celo uživanje umetnosti polagoma obledelo ter postalo za številne ljudi dolgačasna in enobena socialna dolžnost.

Razventega pa ni potekel niti en dan za Lapteva brez ikakega sitnega dogodka. Vid starega Lapteva je vedno bolj postal. Nič več ni hodil v skladišče in zdravniki so izjavili, da bo kmalu popolnoma slep. Tudi Fjodor je opustil iz tega ali onega vzroka obiske v skladišču ter preživel svoj čas doma, kjer je nekaj pisal. Panavrov je dobil službo v nekem drugem mestu ter je bil povzhan na mesto dejanskega civilnega svetnika. Stanoval je v hotelu Dreseer, a prišel skoraj vsaki dan k Laptevim ter prosil za denar. Kiš je medtem zavrnil svoje študije in ko je čakal, da mu Laptev preskrbi službo, je posedel cele dneve pri njem ter pripovedoval dolgočasne storije. Vse to je bilo razburljivo in mučno, ter delalo dnevno življenje še bolj neprijetno kot je že itak bilo.

Pjotr je prišel v študijsko sobo ter objavil obisk neke nepoznane dame.

Na karti katero je prinesel v sobo, se je glasilo: — Jozefina Jozefovna Milan.

Julija Sergejevna je vstala ter nekoliko šepala, kot da ji je zapala noga. Pri vratih se je pokazala blede, suha ženska, oblečena v črno. Sklenila je roki na prsih ter rekla proseče:

Gospod Laptev, rešite moja otroka.

Laptev je takoj spoznal v njej žensko, pri kateri je na tako nepodoben način obdedoval pred svojo poroko. Bila je druga žena Panavrova.

— Rešite moja otroka, — je ponovila in njeno lice je naenkrat izgledalo staro in usmiljenje vzbujajoče. — Edinole v nas morete rešiti in porabili smo svoj zadnji cent, a pridem k vam v Moskvo. Moja otroka stradata.

Napravila je kretanje kot da se hoče spustiti na kolena. Laptev je postal vznemirjen ter jo prijel za roko.

— Sedite, prosim, sedite, — je zajecal. — Sedite vendar, za božjo voljo.

— Nimamo denarja, da bi si kupili kruha, — je nadaljevala ona. — Grigorij Nikolajevič bo odšel na novo mesto, e noče vzeti otrok in mene s seboj in denar, katerega nam pošiljata na tako velikodušen način, porabi or zase. Kaj naj storimo, kaj? Oh, moja uboga, nesrečna otroka!

— Pomirite se, prosim vas. Dal bom povelja, naj se denar izplača osebno vam.

Prišla je jokati, a se nato pomirila in Laptev je opazil da so si njene solze priborile nekoliko poti skozi prah na licih in da je prešla dobivati brke.

— Vi ste neizmerno velikodušni, gospod Laptev. Bodite naš angel varuh, naš dobri prijatelj ter pregovorite Grigorija Nikolajeviča, naj ne zapusti mene, pač pa me vzame s seboj. Vi veste, da ga ljubim, blazno ljubim. On je uštena mojega življenja.

Laptev ji je dal bankovce za sto rubljev ter ji obljubil, da bo govoril s Panavrovom. Nato jo je spremil skozi vrata, a se ves čas tresel, kajti bal se je, da bo zopet prišla plakati ali padla na kolena.

Nato se je prikazal Kiš. Za njim je prišel Kostja s svojim fotografirnim aparatom. V zadnjem času se je bil lotil fotografije ter jemal slike vsakega človeka v hiši in po večkrat na dan. Ta novi posel mu je nudil mnogo razočaranj in dejanski je shujšal vsled tega.

Pred večernim čajem je dospel Fjodor. Sedel je v neki kot v študijski sobi, odprl neko knjigo ter zrl dolgo časa na eno stran, kajti očividno ni čital. Nato je porabil dolgo časa, da je pil čaj. Njegovo lice je postalo rdeče. V njegovi navzočnosti je Laptev občutil neko težo na svojem srcu. Do Fjodorjev malk ga je dražil.

— Rusiji se lahko čestita na poljavo novega avtorja — je rekel Fjodor. — Šalo na stran, dragi brat. Spisal sem kratek članek, prvi svedek mojega peresa, takorekoč in prinesel sem ti ga pokazat. Prečita ga dragi dečko, ter mi povej svoje mnenje, — a odkritosrčno.

Vzel je rokopis iz svojega žepa ter ga pomolil bratu. Članek je nosil naslov: — Ruska duša. — Bil je pisan dolgočasno, v brezbarvnem slogu, v katerem pišejo ponavadi ljudje, ki nimajo nikakega talenta. Vodilna ideja je bila, da ima intelektualni človek pravico ne vrjeti v nadnaravne stvari, da je njegova dolžnost prikrivati to pomanjkanje vere, da ne postane kamen ovire in izpodtikanja in da ne omaja vere drugih. Brez vere ni nobena idealizma in idealizem bo rešil Evropo ter povedel človeštvo na pravo pot.

— Ti vendar ne poveš, česa naj se reši Evropa, — je rekel Laptev.

— To se samoposebi razume.

— Nič se ne razume, — je rekel Laptev ter prišel hoditi po sobi gorindol. — Ne morem razumeti, zakaj si to napisal. Sicer pa je to tvoja stvar.

— Hočem objaviti to v bliski pamfleta.

— To je tvoja stvar.

Molčala sta za trenutek. Nato je Fjodor vzdihnil ter rekel: — Zelo žal mi je, dragi brat, da misliš na različen način. O, Aljoša, Aljoša, moj dragi bratec. Ti in jaz sva prava Rusi, pravoverniki, moža čiste narave. Vse te nemške in židovske brkljarije niso za naju. Ti in jaz sva bedna parvenija, temveč zastopnika odlične trgovske družine.

Svetilnik v Skudeanaes

(Nadaljevanje s. 4 strani.)

gledati Knuta in ta njegova želja se je končno že spremenila v nekako fiksno idejo, ki ga je tudi ponosno mučila. Tako se ni že več upal zaspati, ker se je bal, da se ne bi med njegovim spanjem kaj zgodilo, ker imel je neprestano temne slutnje.

Na nebu so se pričeli zbirati temni oblaki in ko je Peder pogledal na morje, iz katerega se je vzdigovala lahna megla, je vedel, da se pripravljajo vihar. Ker je čutil potrebo govorjenja, je prijel Knuta, ki je prišel ravno mimo na svojem običajnem obhodu okoli svetilnika, za suknjo ter dejal: — Tekom štiriindvajsetih ur bo izbrunnil vihar.

Peder je nato odšel po stopnicah v svetilnik ter ležal na slamnjaku. Zvečer se je zbudil vsled bolečine, ki jo je občutil v svojem votlem zobu. Knuta ni bilo nikjer. Najbrž je spal v kakem kotu.

Nad morjem je ležala gosta megla, ki je izgledala kot zagrnjalo, za katerim se skriva vihar. Morje se je penilo ter treskalo svoje valove ob granitno pečino, na kateri je stal svetilnik. Ko je prispel Peder nato v svetilnik, je čutil, kako se je stresla stavba vsled sile razburkanega morskega elementa. V temi je šel proti mestu, kjer so bile svetilke. Prišel je z roko tipati, da najde stenje. — toda tih ni bilo več. Še enkrat je potipal na mesto, kjer bi morali biti stenji. Njegova roka je segla v bazine, ki so bili odprti. Nažgal je hitro svojo ročno svetilko, toda tudi pri njenem svitu je zaman iskal stenje. Peder je postavljal svetilko za trenutek na mizo ter stekel v spodnji prostor k telefonu, kjer je stegnil roko po ključki za zvonec. Telefona ni bilo več! Na zidu je bilo videti znamenja dleta, in jasno je bilo, da je bil telefon iztrgan iz zidu od človeka, ki je imel moč blazneža. Vter je butal z vso silo ob zidovje svetilnika, zunaj pa je pel — Knut svoje psalme o uničenju sveta.

Nato se je Peder spomnil, da je v kamri za orodje poleg mehanizma med drugo navlaklo v kotu poleg shramb za petrolej mal zalogo, ko je nastopil svoje mesto v svetilniku, mu je bilo rečeno, da so tamkaj shranjeni rezervni stenji. Ako ni Knut pozabil tudi teh cdstraniti, tedaj bo svetilnik brez luči in ladje ne bodo mogle najti svoje poti v varni pristan. Peder je že videl v svoji domišljiji obrežje pokrito z ruševinami razbitih ladij, med katerimi so ležali razmetani mrtveci. Skočil je hitro zopet po stopnicah ter posvetil v kot. Tamkaj je stal mali zaboj, na debelo pokrit s prahom. Ne da bi si vzel čas, da bi iskal orodje, je Peder potisnil v špranjo klinjo svojega žepnega noža. Toda klinja se je zlomila. Končno se je opanemu Pedru posrečilo odpreti zaboj. Hvala Bogu, stenji so bili tu. Peder je vtaknil hitro stenje v rezervarje ter jih nažgal. Nato je pritisnil vzmet ter postavil mehanizem v obrat. Svetilnik je zasvetil s svojimi lučmi po morju in Peter je čutil, da se mu je odvalil kamen od srca.

Sedaj je šele Peder opazil, kako je bil izmučen. Padel je na slamnjak, zopet vstal in zopet padel. Glede svoje lastne osebe je bil popolnoma apatičen in otopel, njegova edina misel je bila: samo da bi luči gorele! Kljub tej otopenosti, ki se ga je polastila, pa so ostali vsi njegovi čuti čuječi ter koncentrirani na to, da bi gorela luč, ki mora kazati ladjam njih varno pot.

Končno se je Peder nekoliko umiril ter prišel spet logično misliti. Vedel je, da se mora zavarovati pred napadi blazneža. Zaprl je vrata, ki so se odpirala iz tal, zavlekel nanje nekaj težkih zabojev ter si nato naredil ležišče v bližini stopnic, da bi laglje čul vsako morebitno kretanje Knuta. Nato se je vlegel na slamnjak ter poskušal pomiriti svoje živce s tem, da je opazoval enakomrno obračanje luči. Pogledal je na uro, ki je visela na steni ter videl, da je sredi ter da mora še tri dni vztrajati na svojem mestu, predno bo mogel na dopust.

Pomalem je zadobil Peder zopet svoj mir in kmalu se je pričelo daniti. Pretekli je dan in prišla je zopet noč s svojimi grozotami. Nažgal je luči, nato pa na slamnjaku zaspal. Toda ležal je le v nekakem polsnu. Nahajal se je

neprestano v stanju med bdenjem in spancem. Mahoma plane kvišku, pred seboj vidi neko postavlo, ki vihti v svoji roki nekaj nad njegovo glavo. Ko se je Peder pozneje vpraševal, kako se je mogel ubraniti napada blazneža, si ni znal odgovoriti. Vsi njegovi okreti in sklepi so se izvršili brez inicijative njegovih možgan. Zvalil se je na stran, slišal trd udarec, nato pa planil kvišku ter zgrabil Knuta za grlo. Še enkrat je poskušal Knut dvigniti sekuro, toda Peder se je vrgel z vso silo svojega telesa nanj, zgrabil z levico Knutovo desnico za zapestje ter jo tiščal kot v kleščah, z desnico pa z vrta te ga davil, kar so mu dopuščale moči. V borbi sta se moža prerivala po tesni izbi in Knut je skušal Pedra zrniti k aparatu s svetilkami. Peter pa, ki se je bal, da ne bi pokončala aparata, je rnil Knuta z vso močjo k odprtini nad stopnicami. — Med blaznostjo in obupom je odbočil končno slučaj, ker je blaznežu odpadla sekira. Knut pa se je medtem osvobodil Petrove desnice, ki je oklepala njegov vrat in je skušal z zobmi doseči Pedrovo grlo. Peder, v smrtni nevarnosti, si je mislil: Moj Bog, deček ima že štiri zobe — drži se, če hočeš, ralnčka še enkrat videti. Napel je vse svoje moči in zdelo se mu je, da čuti pod svojimi mišicami pokanje Knutovih kosti. Končno se je Pedru posrečilo, da ga je objel okoli telesa, ga dvignil ter ga resel proti odprtini, ne da bi se brigal za brece in udarce, ki mu jih je dajal Knut, in dospel do luknje, ki je zevala v tleh, ga je z vso močjo tresel dol.

Knut je telebil nalik polni vreči skozi odprtino po stopnicah. V svoji prvi jezi, ki vedno sledi boju na življenje in smrt, je Peder zavil sekuro ter jo hotel vreči za njim ter je želel, da bi ga tako zadela, da bi ga res ubila če ni bil že mrtel. Toda nato se je premislil. V tej sekuri je imel dobro orodje proti Knutu, poleg tega pa si nikakor ni bil gotov, če je Knut mrtel ali dovolj težko ranjen, da ne bo več poizkusil napada nanj.

(Konec prihodnjič.)

Kaj je Amerikanec doživel v Rusiji

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Preiskave teh mož so potrdile ugodna poročila uradnikov Ameriške pomožne administracije, ne le z oziroma na preprečitev smrtnih slučajev vsled stradanja, temveč tudi z oziroma na dobre izgledle glade bodoče letine.

Krajevne oblasti izjavljajo, da ni bilo še nikdar tako dobre letine, — je rekel polkovnik Haskell, — in mi smo videli, da je bilo mogoče z ameriško pomočjo in ustrajnem delom Rusov samih posejati obširna ozemlja z žitom, ki sedaj dobro uspeva. Natančne številke glede obsejanega ozemlja niso še na razpolago. Čeprav bi pridelek manjši kot v normalnih časih, bo vendar zadostoval da se prepreči ponovitev lakote.

HUMORISTIČEN SAMOMORILEC.

Atlanta, Ga., 1. julija. — R. C. Rivers, star devetnajst let, se je ustrelil s puško na svojem domu. Poleg njegovega trupla je ležal listek, na katerem je stalo napisano: Good bye! To hell with everybody! — Kot vzrok samomora se je navedlo slabo zdravje.

ADVERTISEMENTS

SLOVENSKI VDOVEC, star 37 let, s tremi otroci v starosti od 5 do 10 let, se želi seznaniti s Slovenko v starosti od 27 do 37 let. Tudi vdova z enim otrokom ni izključena. Živim v jako lepem mestecu s prijaznim podnebjem in lastnjem svoj dom, vredn \$2000. Lepa prilika za ono, ki želi postati poštna gospodinja, zagotovljena ji je lepa bodočnost. Vse drugo se lahko pismeno dogovorimo, ker pa želim držati vso stvar tajno, priporočam, da katera resno misli, naj priloži tudi svojo sliko, ki jo vrnem na zahtevo. Vse pisma je nasloviti na: Resni ženin, c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City. (1-3-7)

HAMBURG

Direktna vožnja z čudovitimi novimi "O" parniki. Potovanje za vse kraje Evrope.

ORDUNA 8. julija; 12. avg.; 16. sept.
VAUBAN 15. julija; 19. avg.; 23. sept.
OROPEA 22. julija; 26. avgusta; 30. sept.
YANDEK 29. julija; 3. avg.; 7. sept.
ORBITA 5. avg.; 9. sept.; 14. okt.

Naravnost v Cherbourg, Southampton, Hamburg.

Zaprte kabine. Nobenih posebnih pristojbin.

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

SANDERSON & SON INC. AGENTS

26 Broad Street, New York
117 W. Washington St., Chicago

— all categories of parobrojni agent. —

Pismo iz Moskve.

Razmere v Rusiji se obračajo malo na bolje. Cene živila v Moskvi so prišle padati in prvič, odkar je na krmih sovjetska vlada, je prišla rasti vrednost rublja. Pred tremi tedni je bilo na primer štiri in pol milijona papirnatih rubljev za en dolar, danes so štiri milijoni. V istem času je cena kruha padla za stotisoč rubljev.

Ugodna poročila o letošnji letini pšenice in drugih pridelkov vplivajo na cene in valuto. Ob Volgi, v krajih, kjer je strašna suša pred enim letom uničila vsa polja, se letos obeta bogata žetev. Iz gladovnih provinc, kjer je križala na vrhuncu in delajo pomožne akcije s podvojenim naporom, da rešijo ljudstvo lakote, poročajo, da je seme, ki lansko leto ni poglano zaradi suše, letos vzklilo. Kmetje, ki so zapustili vasi prejšnjo jesen, se zdaj vračajo nazaj. Američani, ki izvršujejo pomožno akcijo, pomagajo sovjetskimi oblatim pri preseljevanju kmetov iz mest v njihove kraje.

Ukrajina tudi poroča o bogati letini. Slabo pa je na Krimu in v Kubanu, kjer letošnja letina ne obeta dosti. Vlada pomaga kmetom pri kultiviranju zemlje. Pomagajo pa tudi inozemska društva, med katerimi se zlasti odlikujejo ameriški farmerji.

Kmetje, ki so skrivali male količine živil v različnih nadah, v glavnem pa zaradi tega, ker so pričakovali velik dobiček, so zdaj alarmirani vsled padanja cen in pričeli so voziti žito na trg. Ulice v mnogih mestih so kar natlačene z vozovi, na katerih so vreče z žitom. Vendar pa je treba pomisliti, da so proviece, kjer se to godi, zelo redke.

Moskva je te dni zelo aktivna. Ulice popravljajo, hiše belijo in barvajo ter gradijo nova poslopja. Povsod odmevajo udarci klavirja in glasovi žage.

Najvažnejši politični dogodek je seveda obravnava proti socializmu, ki se je otvorila pred dnevi pred revolucionarnim sodiščem v Moskvi. Obravnava prisostvujejo znameniti socialistični voditelji kakor so Emile Vandervelde, socialistični vodja v Belgiji in zastopnik druge internacionale, Pavel Boncourt, poslanec v francoskem parlamentu, Teodor Liebknecht, brat Karla Liebknehta in Kurt Rosenfeld iz Nemčije. Ko so prišli vsi ti v Moskvo, so jih sprejeli z velikimi sovražnimi demonstracijami. Vso pot od ruske meje so se vozili v posebnem vozu, v katerem je bila vojaška straža. Ob prihodu v Moskvo jih je ta spremila v hotel, kjer jih je zavarovala pred demonstranti.

Vse te sovražne akcije ne vplivajo ravno najboljše na socialistične stranke, ki s svojimi vzornimi organizacijami daleč prekašajo komunistično v Rusiji. Iz 11. kongresa komunistične stranke, ki je zboroval konec marca tega leta, smo zvedeli po poročevalcu Molotovu, ki je poročal o organizaciji stranke pol milijona članov nasproti 659,000 pred "čistitvijo". To število je tako malenkostno v primeri s številom članov poedinih socialističnih strank po svetu, da tretja internacionala sploh ne prihaja dosti v poštev. Sicer pa so komunistični voditelji to že sami sprevledili in so se poslužili dumaške takozvane internacionalne dve in pol takoj odzvali ter izdali parolo za enotno fronto proletariata. Žal se je pokazalo, da jim ni bilo toliko za enotno fronto, kolikor za svoje strankarske koristi, in tako so se berlinska pogajanja razbila.

Vremenska katastrofa v Rogoški Slatini.

V Rogoški Slatini je močna toča uničila vse poljske pridelke, naslednji dan pa se je utrgal oblak, ki je poplaval mesto in okolice, tako da je bil oviran celotni železniški promet.

Kretanje parnikov - Shipping News

AQUITANIA	4. julija	Cherbourg	LAFAYETTE	22. julija	Havre
MANCHURIA	5. julija	Genoa	OROPEA	22. julija	Hamburg
PARIS	6. julija	Hamburg	HUDSON	22. julija	Bremen
SEYDLITZ	6. julija	Havre	RESOLUTE	25. julija	Hamburg
MANCHURIA	6. julija	Bremen	MONSIEUR	26. julija	Havre
P. GARFIELD	5. julija	Cherbourg	FRANCE	26. julija	Havre
CONTE ROSSO	6. julija	Genoa	P. VAN BUREN	26. julija	Cherbourg
HUGHANDEAU	6. julija	Havre	VARUNIA	29. julija	Cherbourg
MAJESTIC	6. julija	Cherbourg	MAJESTIC	29. julija	Cherbourg
ORDUNA	8. julija	Cherbourg	RYNDAM	29. julija	Boulogne
PRES. TAFT	8. julija	Boulogne	VANDYCK	29. julija	Cherbourg
N. ANSTERDAM	8. julija	Cherbourg	AMERICA	29. julija	Cherbourg
JES. WILSON	8. julija	Trer	AQUITANIA	1. avg.	Cherbourg
ZEELAND	8. julija	Cherbourg	PARIS	2. avg.	Havre
OROPEA	9. julija	Cherbourg	YORK	2. avg.	Bremen
ST. PAUL	10. jun.	Hamburg	MINNEKAHA	2. avg.	Cherbourg
RELANCE	11. julija	Hamburg	PRES. POLK	2. avg.	Cherbourg
BERENGARIA	11. julija	Cherbourg	SAXNIA	3. avg.	Hamburg
OLYMPIC	12. julija	Hamburg	FINLAND	3. avg.	Hamburg
PRES. MONROE	12. julija	Cherbourg	GRECIE	3. avg.	Genoa
NOORDAM	15. julija	Boulogne	BERENGARIA	8. avg.	Cherbourg
LA SAVOIE	15. julija	Havre	RELANCE	8. avg.	Cherbourg
MAURETANIA	15. julija	Cherbourg	P. GARFIELD	9. avg.	Hamburg
ARGENTINA	15. julija	Trer	RELYEURE	10. avg.	Trer
KROONLAND	15. julija	Cherbourg	LA SAVOIE	12. avg.	Havre
HANOVER	19. julija	Bremen	ZEELAND	12. avg.	Cherbourg
PRES. ADAMS	19. julija	Cherbourg	PRES. TAFT	12. avg.	Cherbourg
MAURETANIA	20. julija	Bremen	SEYDLITZ	16. avg.	Bremen
SUSQUEHANNA	20. julija	Havre	LAFAYETTE	18. avg.	Havre
LAPLAND	22. julija	Cherbourg	KROONLAND	19. avg.	Cherbourg
ANDANIA	22. julija	Cherbourg	PARIS	23. avg.	Havre
ROTTERDAM	22. julija	Boulogne	PRES. WILSON	23. avg.	Havre
AMERICA	22. julija	Cherbourg	LAPLAND	26. avg.	Cherbourg
			ARABIC	29. avg.	Genoa
			HANOVER	30. avg.	Bremen

ADVERTISEMENTS

SAMO 10 DNI V JUGOSLAVIJO

IZLETNIŠKI PARNIK "PARIS"

Odpluje dne 5. JULIJA iz NEW YORKA v HAVRE

Parnik Paris ima prostora do 4000 oseb z močstvom vred in zavzema 36,696 ton ter ima stroje za 45,000 konjskih moči.

Na tem parniku je pripravljen poseben prostor za jugoslovanske izletnike tretjega razreda in sicer sobe s 2, 4 in ne več kot 6 posteljami, posebna jedilnica, najboljša hrana ter vino pri vsakem obedu. V Havre bo čakal vlak, ki bo vzel vse jugoslovanske potnike in njih priljago ter peljal v Trst.

Vsak potnik ima na parniku do 200 funtov prtljage prosto.

Vožnja tretjega razreda stane iz New Yorka do Trsta vsakega potnika samo \$113.85; iz Trsta do Ljubljane stane železnica \$1.00, do Zagreba \$1.50. Izletniki naj se čimprej javijo svojim lokalnim agentom ali na naravnost.

FRENCH LINE : 19 State St., New York, N. Y.

Za jugoslovanske izletnike bodo preskrbljene vse mogoče udobnosti.

Glede izplačil v ameriških dolarjih!

Po novi odredbi finančnega ministrstva v Jugoslaviji je bilam tam izvedeno izplačevanje čekov ali drugih nakazil v tujih valutah. Ako toraj jošite denar v ameriških valjavi, bali potom čeka ali nakazila, da banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v dolarjih, temveč po dnevnem tečaju v domači valuti, to je v kronah oziroma dinarjih.

H sreči se je pa pri sestavi omejene odredbe vstopovala poročila iz tujevov in toliko, da zamoremo za stranke, ki imajo potovati v Ameriko, izvršiti še vedno izplačila v ameriških dolarjih, vendar pa nakazila ne sme presegati zneska \$250. — za vsakega posameznega potnika. Do te svote pa lahko izplačamo poljubne zneske. Ameriški denar se izplača le proti predložitvi potnega lista v uradu Jadranske banke v Ljubljani ali Zagrebu.

V AVSTRIJI, ITALIJI in ZASEDE. NEM OZEMLJU pa še vedno izko brez ovir izvršujemo izplačila v ameriških dolarjih.

Na nakaznici ali naročilnem listu naj bo vidno označeno, da se ima izvršiti izplačilo v ameriških dolarjih.

Poleg zneska, ki naj se izplača v ameriškem denarju, se nam mora poslati tudi za poštnino in druge stroške kakor sledi:

Za izplačilo do \$ 10. — po 50 centov, za izplačilo od \$ 10. — do \$ 50. — po \$ 1. —, za izplačila, ki presegajo znesek \$ 50. — po 2. centa od vsakega dolarja ali po \$ 2. — od sto.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

Frank Sakser State Bank
52 Cortlandt St. New York, N. Y.

Pozor!

Sorodnike in znance je zopet mogoče dobiti iz starega kraja.

ker je bila dosedanja postava (triprocentna kvota) podaljšana za nadaljni dve leti. Dobiti sorodnike in znanee iz kraja imajo prednost ameriški državljani in oni, ki imajo prvi papir. Kdor želi dobiti koga iz starega kraja, naj nam piše za pojasnilo; točna in solidna postrežba jamčena.

FRANK SAKSER STATE BANK
52 Cortlandt Street : New York

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ VEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.